

Osnovna šola Oskarja Kovačiča Škofije

Berstiči



LITERARNO-LIKOVNO GLASILO

šolsko leto 2020/2021

KAZALO

1. A	1
1. B	2
2. B O LJUBEZNI	6
3. A O NAŠI ŠOLI	9
3. B V STRIPIH	12
4. A O POČITNICAH.....	15
4. B NESMISLICE	17
USTVARJALCI 5. R.....	18
KAKO JE IZGLEDAL VSAKDANJIK SEDMOŠOLCEV MED IZOBRAŽEVANJEM NA DALJAVO?	24
DAN ZEMLJE	31
ČEZ PLANKE	36
ŽIVLJENJE JE SOVRAŠTVO, VEČEN BOJ?	41
KAJ PA BI TI V PARADIŽU, BERAČ, SIN BERAČEV?	46
ENGLISH CORNER	51

1. A

1.A – ŽE ZNA

MI SMO MODRIJANI,
V ŠOLI NISMO ZASPANI.
UČIMO SE TAKO,
DA JE VSEM LEPO.

V ZVEZKE PIŠEMO, RIŠEMO,
ABECEDO SE UČIMO
IN ŠTEVILKE PREHITIMO.

1.A – ŽE ZNA,
TRALALILALA.
TO JE NAŠA SUPER PESMICA.

Učenci 1.a razreda



Erik Mazi, 1. a

1. B

Za otroke je prvi razred vedno nekaj posebnega, novega...Letošnji prvošolci se ga bodo zagotovo zapomnili tudi po šoli na daljavo. V času šolanja na daljavo je nastala zgodbica *Dogodivščine Lili in Bineta*, ki govori o temu, kam bi se ti dve čebelici odpravili, če ne bi bilo karantene. Učenci so imeli veliko zanimivih zamisli, domišljija jih je odpeljala v zanimive kraje...



LILI IN BINE STA SE ODPRVILA Z AVTODOMOM NA MORJE. NA PLAŽI STA POSTAVILA ŠOTOR IN ZAKURILA OGENJ TER SE SONČILA IN KOPALA. LOVILA STA TUDI RIBE.



LILI IN BINE SE ODPRAVITA RAZISKOVATI GOZD. MED NABIRANJEM MEDU, NA ROBU GOZDA OPAZITA LOVSKO OPAZOVALNICO IN V NJEJ LOVCA. PRIJAZEN LOVEC JIMA Z VESELJEM PREDSTAVI KAR PET GOZDNIH ŽIVALI: MEDVEDA, ORLA, JELENA, DIVJEGA PRAŠIČA, LISICO IN PIKAPOLONICO, KATERA JE V GOZD PRIŠLA IZ TRAVNIKA



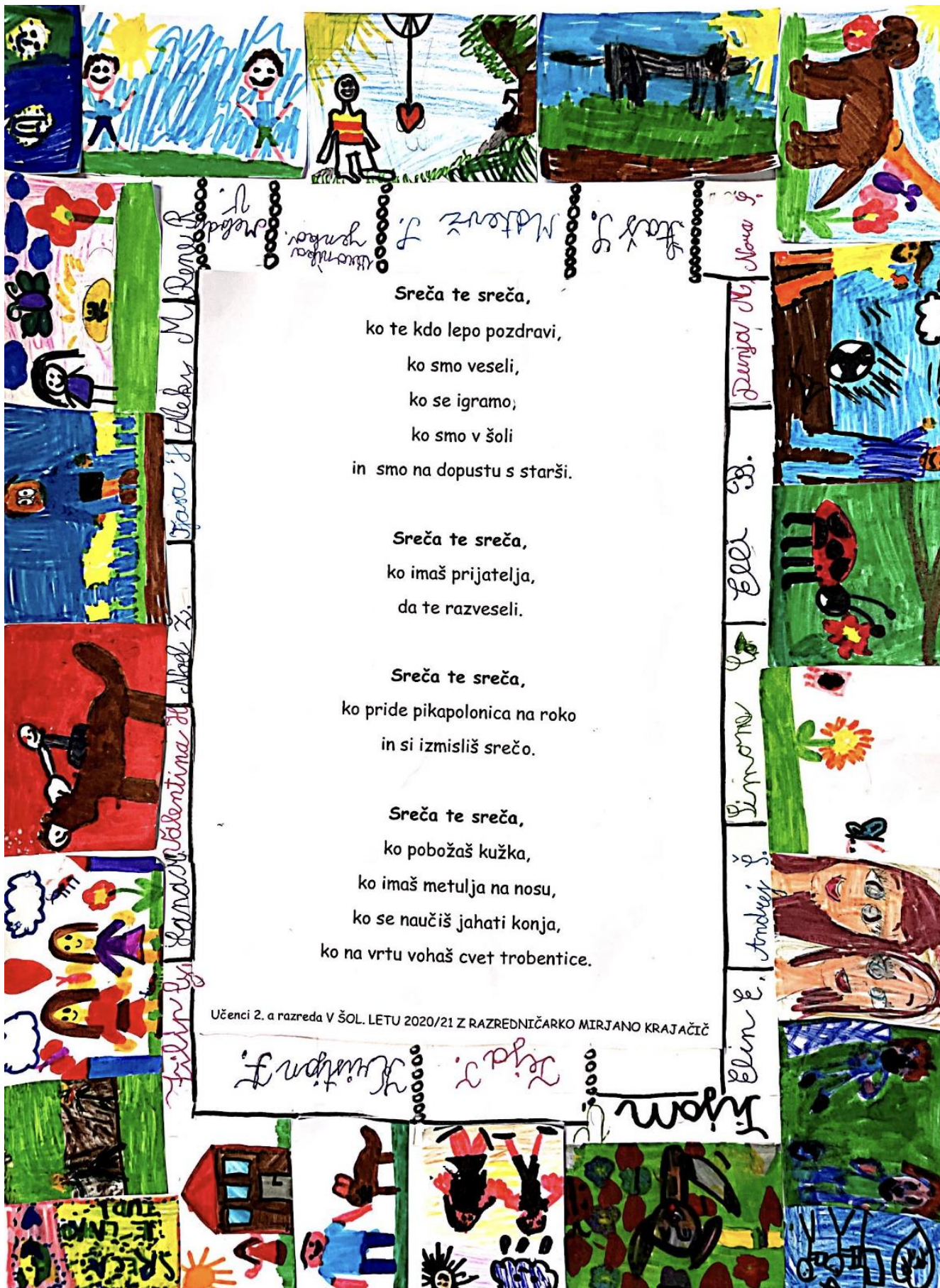
LILI IN BINE BI LAHKO ŠLA V DŽUNGLO. TAM BI PLEZALA PO DREVESIH, SE VESLA IN GUNCALA PO VRVICAH IN SE LOVILA Z OPICAMI.



LILI IN BINE STA ŠLA NA TRIGLAV. PO DOLGI HOJI IN VZPONU STA ŠLA JESTI.



ŠLA BI V SRBIJO, NA OBISK K SORODNIKOM.



2. B O LJUBEZNI

Ljubezen je, ko me mama pelje na sprehod in sladoled. Ljubezen je, ko se igram z mojo sestro in s prijateljico. Ljubezen je, ko mi mama da ljubčka za lahko noč.

Nika Doltar

Ljubezen je, ko božam kužka. Ljubezen je, ko imata mama in tata čas in gremo na sladoled. Ljubezen je, ko sem sama z mamo. Ljubezen je, ko gremo z družino kolesarit, ko gremo s skiroji.

Sara Šavron

Ljubezen je, ko se z mamo in tatijem stiskamo. Ljubezen je, ko se stiskava jaz in moja muca. Ljubezen je, ko jaz in moj prijatelj Aleks igra igrice in ko pri Aleksu prespim.

Aaron Golja

Meni je lepo, ko si tata vzame čas zame in gremo s kolesom na Tinjan. Lepo mi je, ko s tatijem športam. Ljubezen pa je, ko učim tudi mojo sestrico, da se pelje s kolesom.

Matic Grmek

Ljubezen je, kadar me mama pelje na sladoled. Ljubezen je, ko mojega psa peljem na sprehod. Vesela sem, ko se igram z mojo sestrico. Ljubezen je, ko mi moja prijateljica posodi igračo in kadar me učitelj pohvali za delo.

Mia Trošt

Ljubezen je, ko mi mama zapoje pesmico za lahko noč, ko ima moj brat čas, ko se s sosedom vozim s skirojem. Ljubezen je tudi, ko igram flavto. Ljubezen je, ko sem v šoli, ko me kdo pohvali, ko v šoli spoznam kaj novega in ko nam učiteljica ne da domače naloge.

Julija Marušič

Ljubezen je, ko sem z mojim bratom. Ljubezen je, ko s prijatelji igram nogomet in igrice. Ljubezen je, ko hodim z mojo družino na sprehod. Ljubezen je tudi, ko sem v šoli, ko me učiteljica pohvali. Ljubezen je, ko hodim na trening.

Žan Dilič

Ljubezen je, ko me mama pocrta.

Ljubezen je, ko s tatijem igram nogomet in igrice. Ljubezen je, ko se s sestrico igram in me psiček čaka doma. Ljubezen je, ko gremo z družino na sprehod in s prijateljico na sladoled. Ljubezen je, ko mi mama da ljubčka za lahko noč.

Korina Segulin

Ljubezen je, ko božam mojo psičko in dam moji mucji jest. Ljubezen je, ko z družino gledamo filme in igramo družinske igre. Ljubezen je, ko se igram z mojimi najboljšimi prijatelji.

Cita Volk

Ljubezen je, ko me mama pelje v trgovino in mi kupi kakšno igračo.

Ljubezen je, ko me mama in tata peljeta na sladoled. Ljubezen je, ko božam mojega mucka. Ljubezen je, ko se z bratom igram in si deliva stvari. Ljubezen je, ko mi mama prebere pravljico. Ljubezen je, ko gremo z družino na dopust. Ljubezen je tudi, ko se igram s prijatelji.

Ela Dobrin Martinez

Ljubezen je, ko igram nogomet z mojim najljubšim prijateljem. Ljubezen je, kadar božam mojega psa in me mama pelje na sladoled.

Almir Demiroski

Ljubezen je, kadar me brat vzame s sabo. Ljubezen je, ko me obišče bratranec in se skupaj igrava. Ljubezen je, ko me mama pelje na sladoled.

Vid Banjanac

Ljubezen je, ko igram nogomet s prijatelji in ko grem ven s kužkom.

Erlis Shala

Ljubezen je, ko grem na sprehod in na sladoled. Ljubezen je, ko grem na kros in se zabavam.

Aleksandar Grbić

Ljubezen je, ko se družim z Alon in Žanom. Ljubezen je, ko z Žanom igram nogomet na zgornjem igrišču in z Alom igrice. Ljubezen je, ko mi mama kupi igračo in ko se s tatijem vozim z motorjem.

Samuel Talić

Ljubezen je, ko igram igrice z mojimi prijatelji. Ljubezen je, ko božam mojo mucu.

Al Jurkovič

Ljubezen sta mama in tata. Ljubezen je, ko me mama pelje na sladoled. Ljubezen je, ko me učiteljica pohvali. Ljubezen je, ko božam našega psa.

Noemi Perko Ražem

Ljubezen je, kadar božam našega psa. Ljubezen je, kadar ima sestra čas in igram igrice z njo. Ljubezen je, ko grem na sprehod in me mama pelje na sladoled. Ljubezen je, ko se grem s prijatelji igrat.

Aleksander Kapelj

Ljubezen je, ko božam psa, kadar ima mama čas in kadar mi mama da ljubčka za lahko noč. Ljubezen je, ko s prijatelji igram nogomet in igrice.

Nejc Jerman

Ljubezen je, ko božam psa.

Nicolas Bukovac

Ljubezen je, kadar pridem iz šole in me Nima in Arija čakata pred vrati. Ljubezen je, ko se Vito z mano igra. Ljubezen je, ko sem »Naj učenka«. Ljubezen je, ko mi da mama ljubčka.

Lia Iaria

3. A O NAŠI ŠOLI

Naša šola je stara in že več kot 40 let
stoji na Škofijskih tleh.

Rok Demojzes

Šola naša, šolica
lepa si in bela.

Imaš luči in vse se sveti.
Ograjico imaš in stopnice sive.

Stara si že 43 let –
a šola, šolica – kako si ti še vedno
lepa!

Mia Krivec

V naši šoli se učimo
a po toliko letih zdaj jo izgubimo.

V njej se učimo že 43 let,
na njo pa ostane lep spomin pripet.

Marika Podobnik

Šola predraga, že stara si ti.
Kmalu podrli te bodo – pazi se ljudi.

Že 43 let tu stojiš,
poslušáš ta hrup a vseeno smrčiš.

Podrli te bodo, a veliko lepih spominov
bo ostalo,
le tebi v zahvalo.

Filip Ravnik

Naša šola je zlata šola,
ki ima tisoč življenj
in v njej gori velika luč.

V njej smo vsi veseli.
Ima veliko dobrot in v njo prihajajo
pridni učenci.

Gai Lumare

Draga naša šola,
v tebi smo se dolgo učili.
Joj, šola draga naša –
koliko si stara?

Po toliko dolgih letih
zdaj te bomo izgubili.

Rok Panger

Naša šola ima bele stene. Zunaj ima
stopnice. Ima 17 učilnic. V šoli se
naučiš brat, računat in govoriti tuje
jezike. Zato moraš v šolo!

Dua Ademaj

Naša šola je bele barve in je
montažna. Moj najlepši del šole je
knjižnica. Okrog šole je ograja. Imamo
tri igrišča. Ime naše šole je OŠ Oskarja
Kovačiča. Stara je že 43 let.

Leni Bohinc Aganovič

Naša šola je bele barve. Okrog šole so
drevesa in grmi. Ograjena je z ograjo.

Na levi strani šole so igrala. V
notranjosti je veliko učilnic, kuhinja,
knjižnica, telovadnica, jedilnica in
garderoba. Šola je zelo stara in zato jo
bodo podrli ter zgradili novo. Te šole
ne bom nikoli pozabila.

Mija Kranjc Tomažič

Naša šola je velika. Stene so bele.
Zelo všeč mi je knjižnica. Ker je zelo
stara bodo šolo podrli. Zrasla bo nova
šola, ki bo tudi velika in bele barve.

Tina Vižintin

Naša šola je montažna. Za šolo je
igrišče, kjer lahko tečeš, igraš nogomet
in košarko.

Spredaj je igrišče z gugalnico,
palačinko in toboganom. Na drugi
strani so stopnice in kip.

Daris Mulalić

Naša šola je zelo velika. Zunanje stene
so bele. Imamo dve igrišči. Naša
učilnica mi je zelo všeč. Meni je zelo
všeč naše igrišče.

Erina Nuhiu

Naša šola je res super!
Res, da je montažna
a zelo je lepa:
bele stene, čista okna,
lepa vrata in še marsikaj!

Kdaj pa kdaj je bila tudi poplava
a je preživela ta naša šola.

Učilnice so lepe in velike.
Imamo telovadnico in kup igral.

Zelo jo imamo radi!

Ima 43 let ampak zgleda, kot da jih ima
20!

Izak Peček

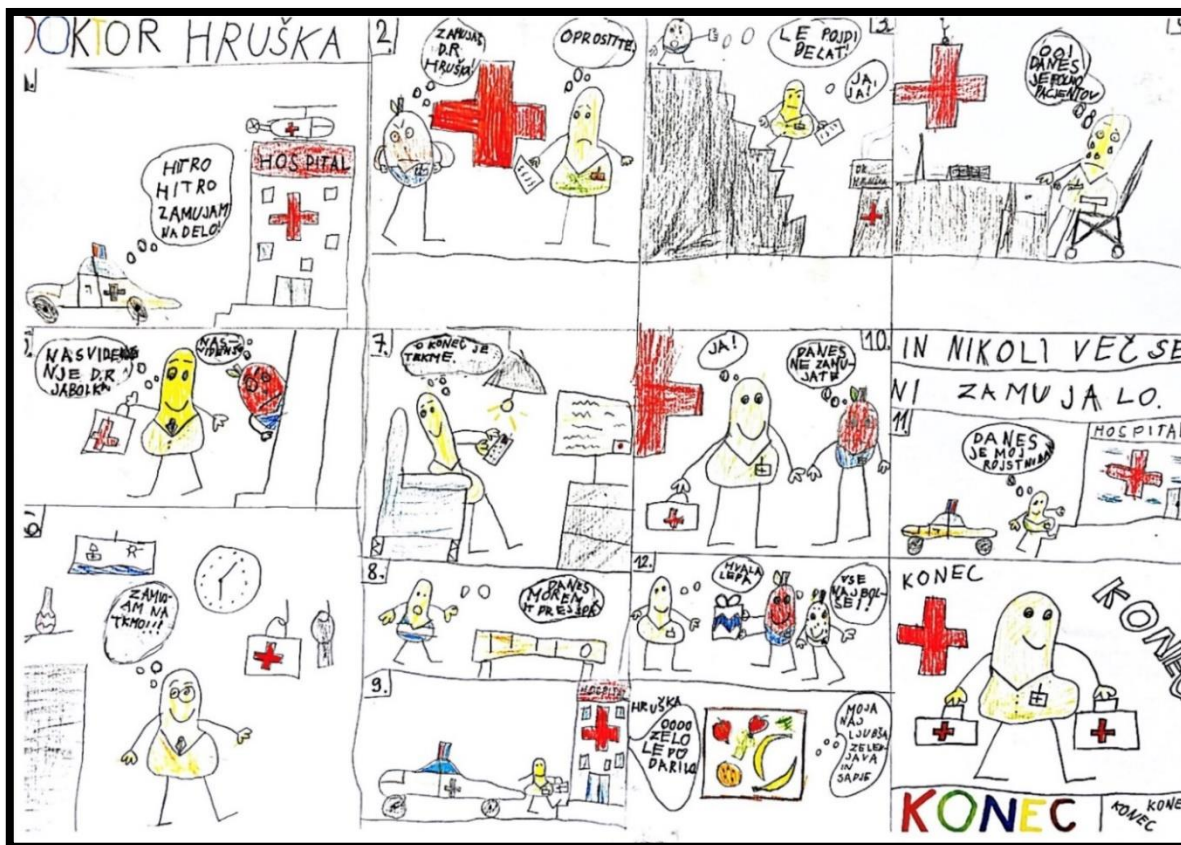
Naša šola je bele barve, okna pa ima
nevidne barve. Bila je zgrajena pred
mnogimi leti. Ima 43 let. Naša šola ima
17 učilnic. Zgrajena je iz lesa. Je
velika.

Rene Hrvatina

Naša šola je velika. Zaščiten je z ograjo. Ograja je velika in železna. V šoli je 17 učilnic, kabinet za učitelje in telovadnica. Imamo spodnje in zgornje igrišče. Šola je stara 43 let. Zelo rada imam našo šolo.

Mia Hrvatina

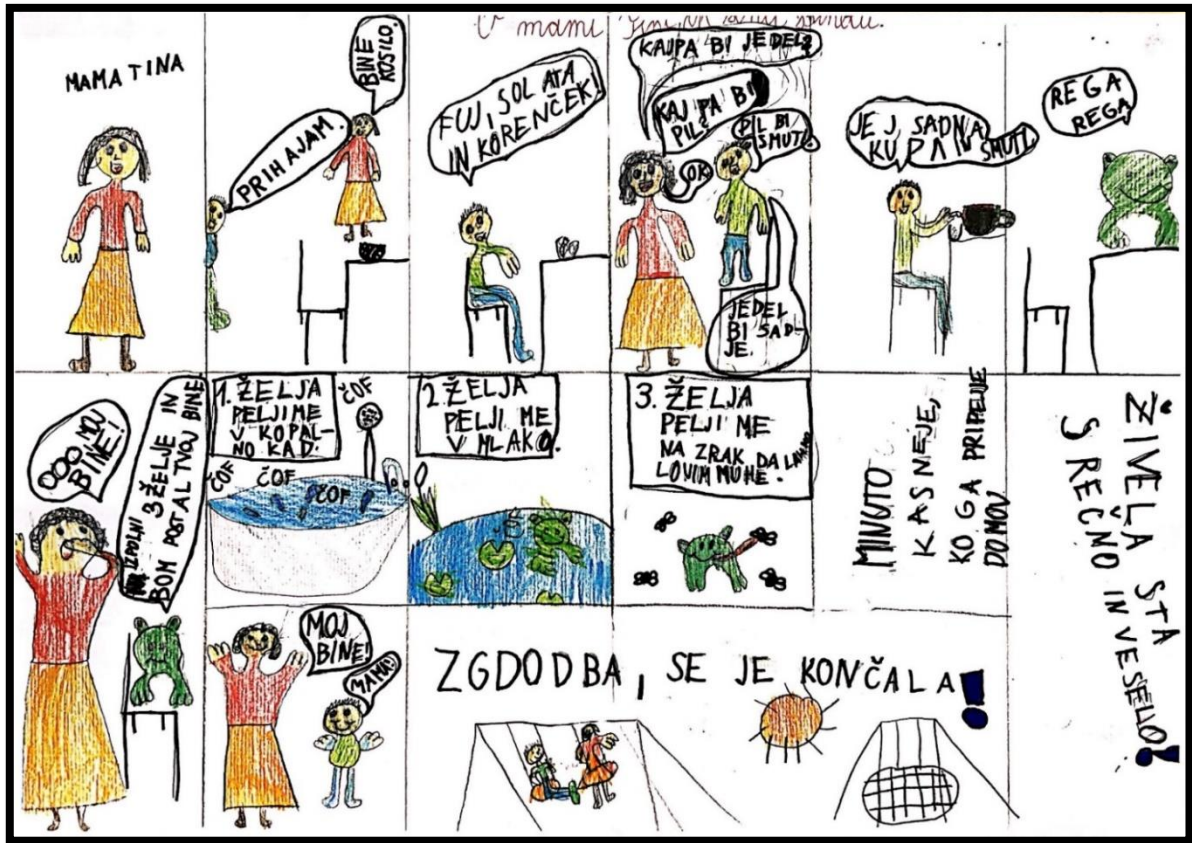
3. B V STRIPIH



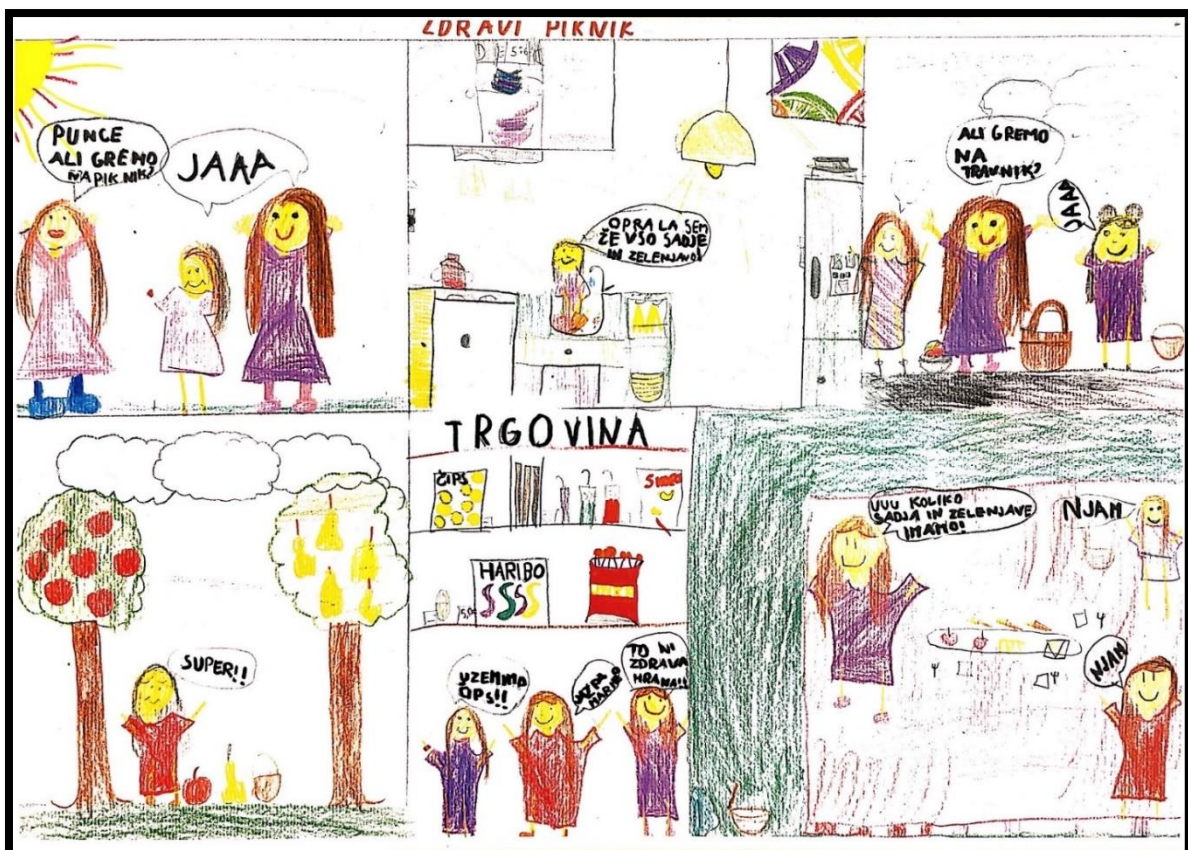
Blaž Babič in Patrik Dodič



David Cirman, Brin Peček in David Trajkovski



Aleksej Popović



Lara Đukić, Nikolina Rudnik in Zala Žerjal



Lana Kobal, Zarja Japelj in Karin Žudič



Gaber Erjavec in Jaka Žerjal

4. A O POČITNICAH

OBISK BABICE V ŠENČURJU

V sredo zjutraj smo se odpravili z avtom k babici v Šenčur. Vožnja z avtom je bila zelo dolga.

V Šenčurju me je veselo čakala babica in polno snega. Pripravila nam je vročo čokolado. Potem sem se preoblekel v zimsko oblačila in sem se šel igrati na sneg. Iz snega sem naredil snežaka. Z mami sva odšla pred šolo, kjer sem videl stare prijatelje. Zelo sem jih bil vesel in igrali smo se v snegu. Ko smo bili mokri, smo odšli domov. Babica nam je pripravila okusno kosilo preden smo odšli.

Čas mi je hitro minil in upam, da bom spet kmalu prišel na obisk.

Nej Kocjančič

BOŽIČNO-NOVOLETNE POČITNICE

Med božičnimi prazniki sem letos zaradi virusa praznoval svoj rojstni dan doma. Praznovanje je trajalo kar tri dni.

Letos je bilo posebno novo leto. Komaj čakam, da se bom peljal z električnim skirojem. Prvi dan sem povabil svojega sošolca Kijana in Filipa ter prijateljico Tinkaro. Skupaj smo se igrali in jedli čokoladno torto. Drugi dan so prišli na obisk sorodniki. Tretji dan smo se spet družili s prijatelji. Pojedli smo kar dve torti. Za darilo sem dobil lepa darila in denar.

S svojim denarjem sem si kupil za rojstni dan električni skiro.

Oskar Relatič

BOŽIČNO-NOVOLETNE POČITNICE

Letošnje novoletne praznike sem preživela pri očetu. S sosedi smo pričakali novo leto.

Bilo nas je deset odraslih in trije otroci. Odrasli so pripravili večerjo. Za predjed smo imeli pršut in sir. Za glavno jed smo jedli njoke s tartufi ali golažem. Igrali smo tudi

kalčeto oziroma namizni nogomet. To igre sem tudi zmagala. Božični večer sem preživela z mamom pri Veroniki in Sanji. Z Veroniko sva se igrali, mami pa sta klepetali.

Čas nam je zelo hitro minil. Letošnje božično-novoletne počitnice sem preživela lepo. Želim si, da se Covid19 konča.

Karin Delbelo Rolič

MOJE POČITNICE

V četrtek sem bil zelo vesel, da se bodo moje počitnice začele. Bil pa sem tudi malo žalosten, saj deset dni ne bom mogel videti svojih sošolcev in učiteljice.

V četrtek popoldan sva z mamico pekla božične piškote. Bili so okusni in tudi zelo dobro so izgledali. Ker je bil božični večer, smo že zgodaj začeli pripravljati božično večerjo. Pred večerjo smo odšli na krajši sprehod po Škofijah. Ujel nas je dež, zato smo kar se da hitro odšli domov. Ko smo se posušili, je bila večerja pripravljena. Naslednje jutro so nas pod smrečico čakala darila. S sestro sva se jih zelo razveselila, zato sva zbudila starša in skupaj smo jih odprli. Darila so mi bila zelo všeč.

Vikend smo večinoma preživeli ob gledanju različnih filmov. Hodili smo tudi na sprehod po Škofijah. Zelo sem se zabaval in mi je bilo že kar malo težko, da je bilo konec božiča.

Dan Bele

BOŽIČNO-NOVOLETNE POČITNICE

Božične praznike sem z družino preživel pri dedku in babici v Mariboru. Ko smo prispeli, so nas najprej lepo objeli in pozdravili. Na mizi nas je čakala predbožična večerja. Pod jelko so bila darila, katera smo odprli po večerji. S seboj smo vzeli mačka po imenu Boris. Moja babica ima tudi veliko muc, s katerimi se je Boris igral. Obiskali smo še druge sorodnike. Vsak dan smo se igrali in zabavali. Prišel je ta dan, ko smo morali iti domov. Po poti smo videli še veliko snega. V tem letu bi si želel, da bi večkrat obiskal dedka in babico ter svoje prijatelje.

Rei Dobrin Martinez

4. B NESMISLICE

ŽOGA

Žoga skače po oblakih,
svinčnik zelo je dragocen,
če ga nimaš si brez ocen.
Šilček dve luknji ima,
ko pokuka je še doma.

Lucas Gustinčič, 4. b

ČUDNE NESMISELCE

Trava ima roke, noge in rep.
Lev je stal na dveh nogah in
jedel pico z gorčico.
Črni nosorog je postal samorog.
Šola je dobila strog ukrep za vstop.
Noj ima drevo na hrbtu z denarjem.
Ptica je postala lisica in
nosorog s sladoledom.

Patrik Rezar Česnik, 4. b

NESMISLICA

Ptica zgleda kot stolica.
Pica je kot ravnica.
Stol je na rolki,
ptica je na bogomolki.

Vojaško vlakno se je prijelo na jakno.

Korona je iz balona,
če jo cepiš postane limona.

Mark Šavron, 4. B

ŠOLSKI BAR

Joj, zakaj je hot dog lačen,
dežnik pa je bil zasačen.

Ker ukradel je denar,
da učilnica je bar.

Odmor bo super,
ker bodo vsi šli v kafič,
učitelji bodo šli na pivo,
en otrok pa je fič firič.

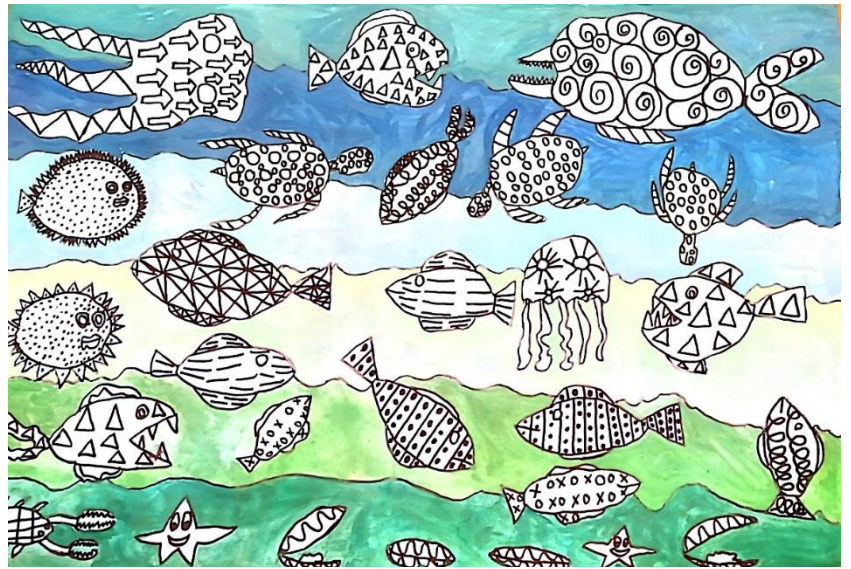
Joj, zakaj sem lačen,
dežnik pa je hot dog,
vse povesod pa je na stotine stonog.

Tobija Žnidaršič, 4. b

USTVARJALCI 5. R



Ian Božiči

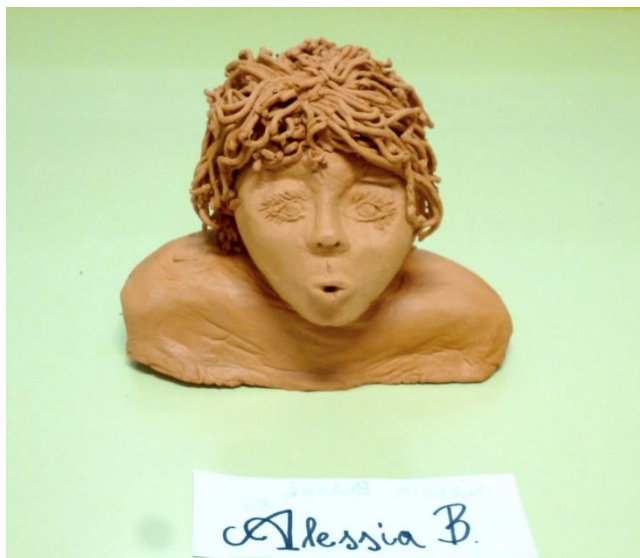


Marin Žunić



Gaja Briščik

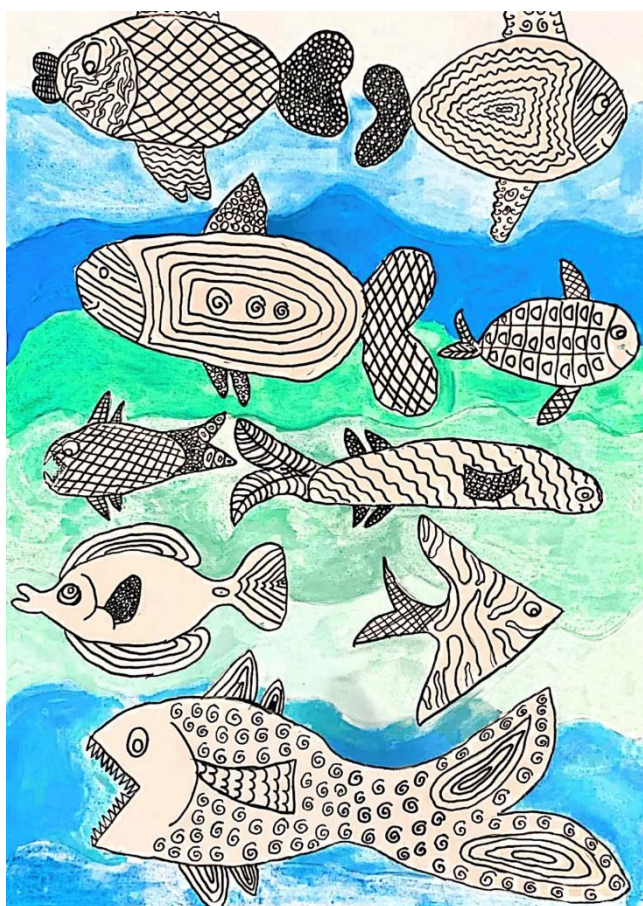




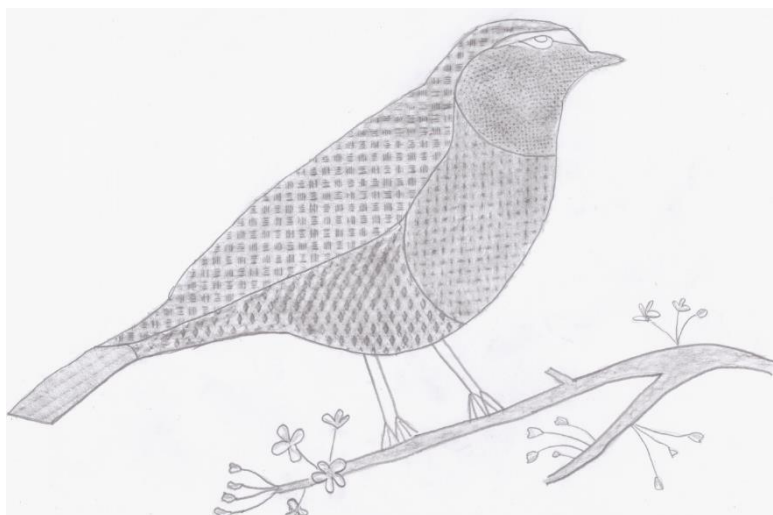
Alessia Bratož



Jaka Rojc



Eva Karas



Nox Kocjančič

Do mavrične mladosti

Iz maminega in očkovega objema
položena v otroški voziček sem bila.

Z njima sem svet odkrivala.

Zvedavo sem zrla okoli sebe kot
ptiček,

opazovala sem ljudi, delila prve
nasmeha

in srečen je bil moj srček.

Še hitreje ob meni premikal se je svet,
ko sedela v otroškem sedežu v avtu

sem

in se odpravljali smo na izlet.

Opazujem, uživam, spim,
svojo srečo delim.

Sem na poganjalčku,
iz leve v desno lovim ravnotežje.

Ni lahko, to je že težje!

Kar naenkrat sem brez pomožnih
koles na kolesu,

grem previdno!

Staršema naproti vozim v objem.

Izzivi so vedno večji!

Sem utrujena od teh norosti,
mojega otroštva, najstništva in
mladosti!

Zrem v sončni zahod.

Tu sem zdaj v mavrični mladosti.

Tena Šturman Janjanin, 6. a

Semaforji življenja

Otroštvo je kakor raj,
vedno se igraš in igraš!

Lepe misli imaš

nikoli se ne predaš.

Nato pride najstništvo, mladost,
starost. Nekega dne žal umreš!

Do takrat pa izkoristi svoj čas!

Iz sebe daj svoj glas!

Sofie Vižintin, 6. b

Semaforji življenja

Življenje spominja na pralni stroj. V
otroštvu moramo sprejeti najtežje
odločitve in nastaviti prave
»nastavitve«.

Življenje je noro, gre gor, gre dol, gre
levo in gre desno.

So tudi ovinki.

Ko si starejši, se poznajo posledice
otročstva, najstništva in mladosti.

Če smo nastavili prave »nastavitve«,
se bo »perilo« prav opralo,
se bo življenje prav razvilo. Sicer bo
»črno« postalo.

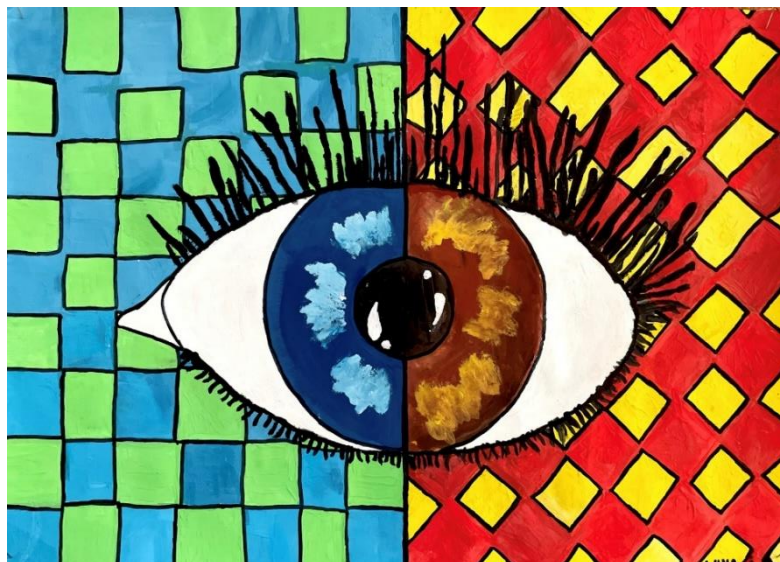
Tega si nihče ne želi, zato na začetku
poti uživajmo prav vsi!

Živa Gregorič, 6. a

Cvet življenja

Ko se rodimo, smo velik cvet, ki od
veselja žari.
Prelep cvet, ki vedno bolj cveti in cveti.
Veseli smo, da na svetu smo in kar
žarimo.
Na travniku prelepih cvetlic si najlepši
ti!
Poln si energije, blizu so ti norčije.
Ko pa se imaš najlepše pa ...
Puberteta nastopi in za njo še staranje.
Vedno bolj star si, vedno manj energije
imaš.
Konec je življenja prelepega.
Odplavali bomo v gore, kjer mir je
doma.
Poslovimo se od najdražjih, zapremo
oči in v miru zaspimo. Se morda tudi
tega veselimo?
Zbogom svet! Pogrešala te bom!

Lana Gomizelj, 6. b



Luna Ščulac Filipič, 6. b

Moj svet

Ko z letalom letim,
med oblaki drhtim.
Zabave zmanjka mi ne,
saj v vsakem trenutku zabavam se.
Morje rada imam,
ampak prav pogosto ne skočim vanj.
Obožujem lepe in mirne plaže,
kjer v senci počivam,
s knjigo v rokah uživam.
Všeč mi je moja družina,
prav tako njena bližina.
Vedno sem vesela, ko skupaj
potujemo,
skupaj svet raziskujemo.
To počnemo vse od jamskih globin,
tudi do gorskih višin.

Lili Natek, 6. a

V hribih

Prejšnje leto
na potovanje sem šla.
V hribe, v gore in okoli jezera.

Sem vzela le potrebne stvari,
težko po poti hoditi mi ni.
Na vrhu hriba mrzlo je bilo!
Seveda, saj hrib sega v modro nebo.

Zvečer ob ognju spočiješ se, razmišljaš
o dnevu, ki čaka te.

Naslednje leto na Triglav gremo,
s čeladami, pripravljeni na akcijo!

Julija Žnidaršič, 6. a

Življenjsko popotovanje

Tvoja življenjska pot,
je kot popotovanje.
Pelješ se ali hodiš.
Na začetku imaš veliko energije.
Ko odrasteš v otroka,
ti že počasi zmanjkuje energije.

Z vsakim rojstnim dnevom,
si vedno višje,
a z energijo vedno bolj nižje.

Počasi se umirjaš,
odrasteš v najstnika,
vse ti je težko,
ne veš kam in kako!

Življenje se nadaljuje in nadaljuje,
ne moreš ga ustaviti.
Počneš mnoge stvari,
svet se okoli tebe vrti.
Tako hitro vse se konča,
življenje je kot igrice.
Stop.

Tvoje življenjske poti je konec.

Hana Doltar, 6. b



Hana Doltar, 6. b

Pesem o življenju

Kjer se življenje začne,
se tudi konča.
Ko se rodiš,
se cel svet spremeni.
Najprej v šolo greš,
kjer se učiš.
Kasneje pa v službo,
kjer se zaposliš.
Ko pa ostariš,
se življenje spremeni.
Nimaš več energije,
vse se v zadnjo pot izlije.

Aida Osmani, 6. b

Življenje

Poglej, življenje!
Kot seme v zemlji,
v svet se zasmeji.
V mladosti korenine poženeš,
v višave se potegneš.
Prihodnost gledaš,
se tudi sprenevedaš.
Poglej, morda pilot boš postal,
in letala upravljati znal.
Pazi na prepreke,
poti se lahko vijugajo kot reke!
Vse se enkrat konča,
zmanjka energije,
življenje se preda.
Takrat ugasne življenja motor!
Zato poženi v mladosti se naprej
in bodi malo nor!

Lucija Bucaj, 6. a



Kim Mazi, 6. b

KAKO JE IZGLEDAL VSAKDANJIK SEDMOŠOLCEV MED IZOBRAŽEVANJEM NA DALJAVO?

Kako je biti zadnje čase stalno za računalnikom

Sem učenka Osnovne šole Oskarja Kovačiča Škofije in hodim v sedmi razred. Sedaj, ko smo se vsi učenci prisiljeni šolat doma, se moji šolski delovni dnevi razlikujejo od tistih, ko smo bili še v šoli.

Moj delovni dan se začne približno ob 7.15. Ko me budilka predrami, vstanem in jo ugasnem. Včasih se zgodi, da grem prepozno spat in ko budilka zjutraj zazvoni, jo ugasnem in nazaj zaspim. Ko vstanem, grem v dnevno sobo in pogledam v spletne učilnice, kaj so nam učitelji dali za delat in koliko videokonferenc imam tisti dan. Nato vzamem telefon in računalnik ter ju nesem v svojo sobo, saj imam tam vse šolske potrebščine in tudi največ miru za šolsko delo. Nato se oblečem in si umijem zobe. Navadno ne zajtrkujem, zato pa kasneje nekaj prigriznem.

S šolo pričnem približno ob 7.30. Za tisti predmet, ki je na urniku tisto uro, najprej pogledam, kaj imam za postoriti in to naredim, če pa imam takrat videokonferenco, se je udeležim. Po navadi si med drugim odmorom, ob 10.05, naredim kak sendvič ali pa spijem kakav, saj sem takrat že lačna. Po odmoru nadaljujem z delom.

Včasih imam ob ponedeljkih, torkih in sredah videokonference v času kosila. Ker se jih moram udeležiti, ne morem pripraviti kosila. Ko imam videokonference, kosilo naredita oče ali pa brat. Ko pa videokonferenc nimam, kosilo skuham jaz, včasih pa to storiva skupaj z bratom.

Po kosilu nadaljujem z delom za šolo. Navadno še kaj malega zaključim, imam še kakšno videokonferenco ali pa si grem v šolsko knjižnico izposodit knjige. Včasih se zgodi, da ko dopoldne oddajam fotografije opravljenega dela, mi nagaja telefon in zato poskušam naloge oddati po kosilu.

Ko s šolskim delom zaključim, imam prosti čas. Popoldne berem, kuham, vadim flavto, gledam filme, pomagam pri hišnih opravilih in se pogovarjam s prijatelji. Sedaj, ko se približuje tekmovanje iz naravoslovja, se s sošolko Dorotejo vsak dan ob 16.00 dobiva na Zoomu in se skupaj učiva za tekmovanje. To traja približno do 17.30 – odvisno od tega, koliko gradiva nama uspe predelati. Od 17.30 pa približno do 18.00 telovadim in

pojem malico. Ob 18.00 se s prijatelji dobimo na Zoomu in skupaj igramo popularno videoigro *Among us*. Ko končamo, pa spet počnem kaj, da premagam dolgčas.

Ker obiskujem glasbeno šolo, imam obveznosti tudi glede te. Ob ponedeljkih imam navadno videokonferenco NGL (nauk o glasbi), ob torkih pa od 13.00 do 14.00 uro flavte preko Zooma. Tudi, ko nimam videokonferenc, moram vsak dan vadit.

Občasno naredim večerjo. Po večerji še malce pogledam televizijo, si pišem s prijatelji po Vibru ali pa se učim. Okoli 21.45 se odpravim spat.

Med vikendi pa moji dnevi potekajo drugače. V soboto zjutraj spir Karin Jenko, 6. b šole. Približno ob 8.30 vstanem, se oblečem, pojem zajtrk in si umijem zobe. Dopoldne pomagam pri hišnih opravilih in skuham kosilo. Po kosilu gledam televizijo, berem ali pa grem na sprehod. Ob 17.00 grem na Zoom, saj imam skavte. Okrog 18.30 končam z vsemi dolžnostmi v zvezi s skavti in se spet malo zamotim. Včasih naredim večerjo in potem sem še malo na telefonu, dokler se ne odpravim spat.

V nedeljo gremo ob 10.00 v cerkev. Ko se vrnemo domov, pomagam pripravljat kosilo. Po kosilu gremo kam na izlet ali pa si skupaj ogledamo kak film.

Sara Jurinčič, 7. b



Karin Jenko, 6. b

Moji dnevi

Moje ime je Nija in sem učenka osnovne šole. Moj dan se začne ob 7.00 zjutraj. Ko vstanem, najprej pregledam, kaj imam narediti za šolo, saj imamo šolo na daljavo. Potem se oblečem, umijem zobe, naredim frizuro in pozajtrkujem. Za zajtrk imam kosmiče z jogurtom ali pa toast s sirom.

Približno ob 7.30 začnem delati za šolo. Včasih imamo samostojno delo, včasih pa uro preko zooma. Okoli 12.00 si vzamem odmor in skuham kosilo. Nato pa dokončam, kar nisem za šolo končala pred kosilom. Do 14.00 zaključim s šolskim delom.

Popoldne po navadi preživim z družino, grem ven ali pa gremo k noni. Večerjo si naredim okrog 19.00. Pri nas doma nismo navajeni kuhati za večerjo, zato je moja večerja podobna zajtrku. Po večerji se stuširam, umijem zobe in oblečem v pižamo. Pred spanjem sem po navadi na telefonu ali pa gledam Netflix. Okrog 21.30 se odpravim spat.

Med vikendi potekajo moji dnevi malo drugače. V soboto imamo čistilni dan in celo jutro čistimo. Nato naredimo kosilo, drugo polovico dneva pa se učim. V nedeljo pa gremo z družino, zjutraj pred kosilom, hodit. Drugo polovico dneva si vzamem zase, preden je spet ponedeljek.

Prosti čas rada preživim z prijatelji, družino ali pa si ga vzamem zase.

Nija Pečar Rodica, 7. b

Moje življenje

Zjutraj vstanem ob sedmih in malo potelovadam ter si umijem zobe. Nato se usedem za računalnik in začnem delati za šolo. Za šolo delam veliko časa, saj imam veliko dela. Približno ob devetih grem nekaj pojest in popit.

Po kosilu dokončam stvari za šolo. Delam približno do treh, odvisno, koliko dela nam dajo učitelji. Ko končam, grem na sprehod. Na sprehodu sem približno eno uro. Ko pridem nazaj, običajno berem kakšno knjigo. Ob šestih pojem večerjo.

Po večerji igram igrice ali gledam filme, približno do osmih in pol. Potem se grem stuširat, nato pa v sobi berem. Ob desetih grem spat.

Ob vikendih vstajam ob devetih, potelovadim, nato pa si umijem zobe. Do kosila se večinoma dolgočasim ali pa se grem malo vozit z kolesom. Kosilo jem ob dvanajstih, po kosilu sem na računalniku. Nato grem na sprehod. Ko pridem domov, malo berem. Ob šestih pojem večerjo, nato pa sem približno do devetih na računalniku in delam, kar hočem. Spat grem približno ob enajstih.

Luka Vovk, 7. b

Moj dan

Sem Doroteja Matič. Moj delovni dan se začne ob 7.30, ob vikendih pa ob 9.00. Ko se zbudim, ostanem še deset minut v postelji in gledam Tik Tok ali YouTube. Približno ob 7.40 si umijem zobe in se preoblečem. Nato grem v kuhinjo in si pripravim čaj, belo kavo ali kakav. Približno ob 8.00 grem na računalnik in pogledam, kaj vse bom danes mogla narediti za šolo oz. koliko zoom srečanj imam. Zajtrkujem ob 9.20, običajno pojem kruh z nutello ali kruh s salamo in sirom. Zraven pojem še dve mandarini.

Ob 13.40 končam vse za šolo in nato dvajset minut telovadim. Kosilo jem med 13.40 in 14.00. Po kosilu pokličem prijateljice (največkrat Rebeko) in se z njimi pogovarjam kakšno uro. Ob 16.00 grem za pol ure hodit z nono ali bratom. Po sprehodu se stuširam, nato pa pojem kakšen priboljšek, npr. kos čokolade, čips ...

Okoli 18.00 ponavljam snov za šolo, preverim, če sem vse poslala oz. če moram še kaj narediti. Okrog 19.00 igram igrice s prijatelji - največkrat igramo *Among Us*. Eden od nas ustvari zoom srečanje (po navadi sva to jaz ali Sara) in nato se pogovarjamo, hecamo in igramo igrico.

Po nekaj igrach *Among Us* grem še za eno uro z Rebeko na videoklic, kjer se pogovarjava o smešnih videih, ki sva jih videli oz. kaj se nama je tisti dan zanimivega zgodilo. Do 21.00 sva na klicu (WhatsApp ali Zoom), nato gledam Netflix. Že nekaj časa gledam serijo, ki mi je zelo všeč. Imenuje se Brooklyn Nine-Nine in je zelo smešna. Ob 22.00 ali 23.00 grem spat, odvisno, koliko sem zaspana. Običajno si dam slušalke in poslušam glasbo, saj tako lažje zaspim. Poslušam večinoma samo italijansko glasbo.

To so moji delovni dnevi, vikendi so malo bolj sproščeni, saj vstanem okoli 9.00 in sem na telefonu dvajset minut. Nato se preoblečem, umijem zobe in pojem zajtrk. Po zajtrku gledam Netflix ali malo potelovadim. Umijem si lase, naredim si masko za obraz - si vzamem čas zase. Okoli 14.00 grem skoraj vsak vikend na Škofije, kjer se dobimo jaz, Rebeka, Maša in Kenj. Večkrat gremo v gozd, ki je blizu Rebekine hiše, ali v zapuščeno hišo. Tam se družimo, pogovarjamo, hecamo. Skupaj smo do teme, potem pa gremo domov. Mene prideta iskat mama ali tata. Doma pa kar dosti časa preživim z mojim bratom v njegovi sobi, kjer se smejimo ali pa ga hecam, ko je on s prijateljem na klicu. Ob sobotah grem spat med polnočjo in eno. Čas preživljam na TikToku, YouTubu, Instagramu. Nedelje preživim bolj družinsko, saj sem s starši v dnevni sobi, gledamo filme, pijemo čaj. In tako je moje življenje. Kdaj tudi naročam oblačila z mamo preko spleta ali pa čas preživljam z nono in nonotom.

Doroteja Matić, 7. b



Tina Božič, 9. b

Nasveti strokovnjakov

Moja hči bi se rada naučila plesati plesno zvrst hip hop. Kaj priporočate, kam naj jo vpišem in kaj vse bo potrebovala? Stara je 12 let in živimo v Istri.

Bralec iz Obale

V Istri je veliko plesnih klubov, toda vsi ne poučujejo hip hopa (Koper: Plesna šola Fiona, Izola: Titty dance Izola, Portorož: Plesni klub Sueno Latino). Zelo je pomembno, da poiščete klub, ki bo ustrezal tako vaši hčerki kot tudi vam zaradi prevoza, števila treningov tedensko, ure treninga, plačila, tekmovanj. Poleg tekmovanj klubi pogosto nastopajo tudi na javnih prireditvah, društva pa sama večkrat v letu organizirajo svoje lastne predstave, v katerih plesalci vseh starosti pokažejo, kaj so se novega naučili.

Posamezna zvrst in starostna skupina imata svoje število tedenskih treningov. V vašem primeru je otrok star 12 let, kar pomeni, da spada v mladinsko skupino od 12 do 16 let. Za treninge hip hopa plesalke potrebujejo športno obutev za notranje prostore, športna oz. udobna in raztegljiva oblačila ter platenko z vodo. Priporočljivo je, da imajo dekleta z dolgimi lasmi čop ali figo, saj jih lasje tako ne bodo ovirali pri plesu.

Tekmovanj se udeležujejo le nekatere starostne skupine. Če si otrok ne želi tekmovati, njegovi želji tudi ustrezajo. Tekmovanj se udeležujejo večkrat letno, običajno od štirikrat do šestkrat. Cilj je Državno prvenstvo na koncu leta, na katerega se uvrstijo z dobrimi rezultati na vseh kvalifikacijskih tekmovanjih. Udeležujejo se tudi tekmovanj v tujini. Tekmovanja potekajo med vikendi, tako otrokom ni potrebno izostati iz šole. Za tekmovanja plesalci potrebujejo tudi drese oz. kostume, ki si jih izbere njihov trener na podlagi zvrsti plesa in točke. Poleg tega za tekmovanje potrebujejo tudi osebno izkaznico (zaradi prijave), platenko vode ter razne pripomočke za lase (npr. črne elastike, lak za lase, glavnik, sponke za lase ipd.) ter po potrebi še kaj. Jaz bi vam priporočila N1 Dance team, saj je zelo povezano, dobrodušno in uspešno društvo, ki poleg treniranja zvrsti Hip Hop omogoča tudi treniranje Modern Jazza, Pom Poma in Showa. Društvo večinoma sestavljajo učenke in učenci Osnovne šole Oskarja Kovačiča Škofije ter vrtec, vendar bi v prihodnosti radi plesno šolo razvili tudi na Osnovni šoli Dekani, Osnovni šoli Ankaran ipd. Trenerka oz. učiteljica hip hopa je Veronika Škrli, ki že od malih nog pleše. Za sabo ima zelo uspešno plesno

kariero, v kateri je veliko dosegla. Ples v društvu poučuje že leto in pol, s plesalkami pa ima zelo dober odnos. Več informacij o društvu dobite na njihovi spletni strani <http://www.sdkettlebelln1obala.si/>, pod katerega spada tudi N1 Dance team.

Zoja Žnidaršič, 8. b

Spoštovani,
imam sina, ki ima nekaj odvečnih kilogramov. Želi shujšati in zelo mu je všeč kickbox. Ali je ta šport primeren zanj?

Pozdravljeni,

kickbox je borilna veščina, ki temelji na udarcih z nogo in roko.

Je športna panoga, hkrati pa samoobrambna veščina in učinkovit način telesne priprave.

Vadba je navadno sestavljena iz treh delov. Prvi je uvajalni del z dinamičnim gibanjem, sledi glavni del, namenjen učenju udarcev, in zaključni del, kjer se izvajajo lažje vaje, ponovitve tehnike in raztezanje.

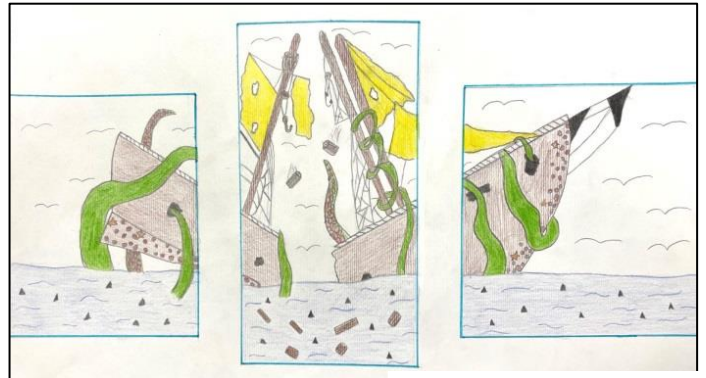
Z rednimi obiski treningov si krepimo mišice, povečamo gibljivost, koordinacijo in ravnotežje. Prav tako

nam pomaga pri izgubi odvečnih kilogramov in pripomore k vsesplošnemu dobremu počutju.

Kickbox je primeren za vse: ženske in moške, začetnike in tiste, ki so se že ukvarjaliz borilnimi veščinami.

Borilna veščina bo lahko tudi vašemu sinu pomagala pri izgubi kilogramov. Seveda je pomembno vztrajati in se redno udeleževati treningov ter se pravilno prehranjevati.

Maj Krivec, 8. a



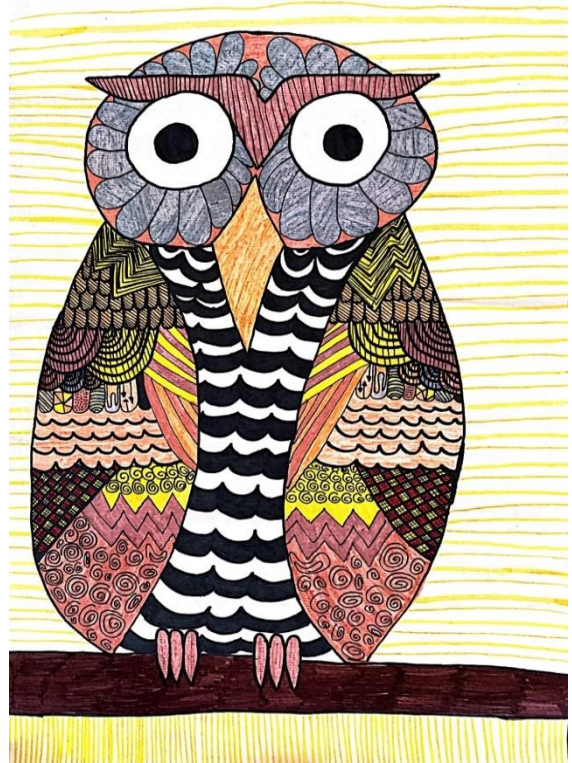
Davud Porčić, 9. b

DAN ZEMLJE

22. aprila bo že 50. svetovni dan Zemlje. Dan, ko se bomo spet zamislili, ali naredimo dovolj za planet, ki nam omogoča tako lepo in bogato življenje.

Prvo predstavo o Zemlji sem dobila že v predšolski dobi, ko so mi starši kupili nočno svetilko v obliki Zemlje. Zemlja je nekakšna žoga, na kateri so celine, države, ljudje, morja, reke, živali. In ne samo to, zemlja se tudi vrti, tako so mi povedali. Me pa od tedaj zanimanje za naš planet vseskozi spremlja.

Pozneje v šoli sem spoznala, da je Zemlja okrogla zaradi gravitacije in da je Isaac Newton ugotovil, da je gravitacijska sila



Lili Natek, 6. a

razlog, da se planeti, vključno z Zemljo, gibljejo okoli Sonca. Naš planet je tretji od Sonca in v našem osončju edini, ki zagotavlja pogoje za življenje. Čeprav je planet star že več kot 4,5 milijarde let in kljub temu, da zaradi razvoja znanosti o njem vemo veliko, obstaja še vedno veliko zanimivosti, ki presenečajo.

Do pred nekaj leti sem bila docela zadovoljna s svojim vedenjem o Zemlji in življenju na njej, dokler nisem slišala, kako ljudje onesnažujemo Zemljo in kako bo to vplivalo na življenje kasnejših generacij. Zamislila sem se, kaj se z Zemljo dogaja. Pričela sem iskati več informacij o tem in prebirati

različne prispevke ter spremljati vsakodnevna poročila. Ogledala sem si tudi film o pošastnih posledicah delovanja človeštva na onesnaženost voda, oceanov, o izumiranju živalskih vrst zaradi krčenja njihovega življenjskega prostora, pa tudi o sekanju pragozdov, segrevanju ozračja, tektonskih premikih zemeljskih plasti, dvigovanju morske gladine, izpustih toplogrednih plinov in naravnih nesrečah. Torej je tudi Zemlja krhka in ranljiva? Spoznanje me je pretreslo. Smo ljudje res tako

nehvaležni in grdo ravnamo s planetom na katerem živimo? Zemlja nam zagotavlja življenje, kar je za nas samoumevno, ne sprašujemo pa se ali je naše ravnanje vseh Zemlji in ali so naše aktivnosti usklajene z zahtevami planeta. Ali ni *tudi naša dolžnost, da skrbimo za naš planet, ki nam omogoča življenje?*

Spoznala sem, da posledice človekovih dejavnosti, predvsem zaradi naraščanja svetovne trgovine, kopičenja bogastva in pohlepa, vodijo v zanemarjanje skrbi za naravno okolje. Prihaja do nepopravljivih sprememb, ki kot povratna zanka pretijo vsem prebivalcem Zemlje. Bliža se ura obračuna, ko bo treba škodo, ki jo je človek prizadel planetu, plačati. Cena bo visoka, plačali bomo pa vsi prebivalci planeta.

Potem sem slišala za Greto Thunberg, le malo je starejša od nas devetošolcev. Prvič sem zanjo slišala avgusta 2018, ko je na začetku šolskega leta namesto v šolo hodila pred švedski parlament z napisom "Šolska stavka za podnebje". Kmalu so začeli protestirati tudi drugi mladi iz različnih koncev Švedske in drugih držav po svetu. Organizirali so gibanje šolskih stavk za podnebje, ki se imenuje "Petki za prihodnost". Greta je postala simbol mladih v skrbi za podnebne spremembe. Takoj, ko sem spoznala za kaj se zavzema, sem si ji v mislih pridružila. To je to, sem si rekla.

In letos pred dnevom Zemlje razmišljam, kaj bi Zemlji povedala ob tem dnevu. Najprej bi se ji zahvalila za prelepo naravo, čisto morje, zdravo pitno vodo in relativno malo onesnažen zrak, ki ga dihamo v Sloveniji. Potem pa bi Zemljo prosila, da naj nam nakloni še nekaj časa, da se zresimo ter spoznamo, kaj delamo narobe ter pričnemo s popravljanjem svojih napak. Zemlja je stara, resna in modra gospa in vem, da me bo razumela ter nas ne bo prehitro kaznovala. Pomislila sem tudi, da če se Zemlja razjezi in sprostí svoje sile ter jih usmeri v človeštvo, se nam nič dobrega ne obeta tudi v prihodnosti. Kaj pa nova pandemija, ali je to že znak maščevanja narave?

Zemlji bi sporočila še to, da prihaja nova mlada generacija ljudi, ki nam je mar za preživetje Zemlje in Zemljanov. Ne bomo si pustili vzeti prihodnosti. Ko bomo mi postali odločevalci, bodisi gospodarstveniki, politiki, znanstveniki ali pa delavci, bomo delali tako, kot da je vsak dan, dan Zemlje. Štejejo tudi majhni koraki. Vsak jih lahko naredi samo s tem, da ne kupuje stvari, ki jih ne potrebuje, spremeni prehranjevalne navade, uporablja čiste vire energije in podobno. Zavedamo se svoje odgovornosti. Ne bomo spreminjali svojega ravnanja samo zato, ker moramo, ampak predvsem zato, ker

želimo prispevati k ohranitvi zdravja Zemlje in pustiti generacijam, ki sledijo, planet v boljšem stanju, kot smo ga prejeli.

Vita Bele, 9.b

Zemlja ... Kaj sploh je Zemlja? Je planet za ljudi, živali, za vse, kar poznamo. A to še ni vse. Zemlja je tudi planet v galaksiji in galaksija je v vesolju. Kako je Zemlja sploh nastala? Zakaj je nastala? Kdaj je nastala? Na nekaj teh vprašanj so znanstveniki že odgovorili in še iščejo nove in nove odgovore ter teorije, s čim se Zemlja kot jo poznamo, sploh sooča? Kdo je kriv? Kako smo prišli do tukaj? No, pojdimo malo okoli Zemlje ter si oglejmo s čim se Zemlja bori.

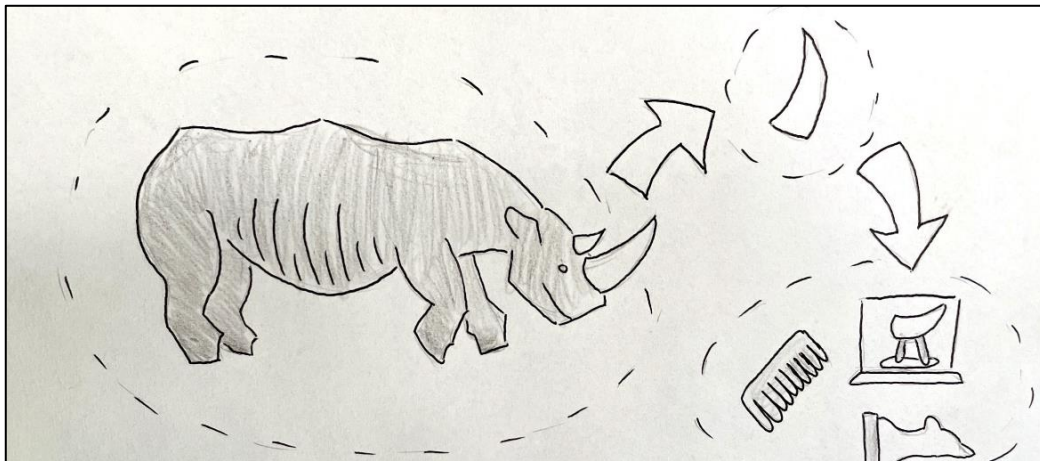


Ena osnovnih težav je onesnaževanje: onesnaževanje vode, zraka, okolice, gozdov, še celo morja! In kaj lahko storimo? Veliko stvari: ločevanje odpadkov, recikliranje, iskanje divjih odlagališč. Možnosti je nešteto, a ljudje še vedno ne naredijo nič glede tega, saj "ni nujno". Je nujno, ampak se tega ne zavedamo. Človek bi veliko rajši vrgel odpadke kar v en koš, saj "gre itak vse v isti odpad". Kaj če ne bomo imeli več pitne vode ali hrane? Kaj bomo pa takrat? Na take stvari človek ne pomisli, ker ga bolj zanimajo stvari, kot so nova tehnologija. Kaj pa je nova tehnologija? Nove vrste tehnologije lahko vidimo vsak dan: telefoni, tablice, računalniki, televizija ... vse kar si človek zamisli. Ljudje so skozi civilizacijo razvili vedno boljšo in novejšo tehnologijo, od prvega telefonskega klica do vesoljskih raket. Dosežki ljudi so neverjetni: prvi človek

na Luni, satelit in robot na Marsu in še veliko več. In kaj si jaz mislim o vsem tem? Ne vem, res ne vem, nimam pojma; ljudje smo ustvarili veliko zelo dobrih, a tudi veliko zelo slabih stvari. Ko bi te le lahko postale malo boljše.



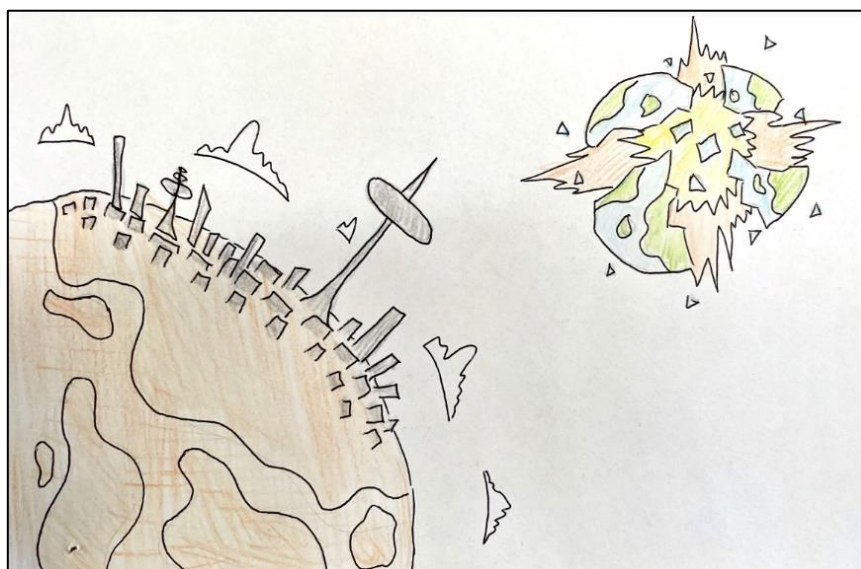
Žal mi je, da toliko vrst živali ter ostalih bitij umre zaradi ljudi, nekatere vrste celo izumrejo! Kot recimo vrsta belega nosoroga. Le kaj bi dal, da bi enega videl v živo. Na žalost sta na svetu le še dve samici te vrste. Kaj bo v prihodnosti? Nove vrste? Mislim, da bo v prihodnosti veliko več kot le nove vrste. Mislim, da bo v daljni prihodnost Zemlja popolnoma uničena in da se bodo ljudje selili na Mars ali pa na kakšne druge, nove planete.



Že sedaj vidimo posledice našega človeškega uničevanja, videli jih bomo pa tudi v prihodnosti. Ljudje vedno najdejo način za preživetje, a izguba planeta ... to pa že ne. V prihodnosti si predstavljam leteče ladje, ki drsijo po vesolju, civilizacije na nešteto planetih, odkritje novih vrst, novih živih bitij. Predstavljam si tudi Zemljo ... uničeno, rjavo, mrtvo ter ljudi, ki mirno spijo na Marsu. Predstavljam si tudi veliko nove

tehnologije: hologrami, leteče deske, zraven vsega pa tudi nova orožja - kot kakšne vesoljske ladje z nenavadnimi laserskimi orožji, vesoljske rakete itd. Upam, da če v prihodnosti ljudje odkrijejo način za transportacijo do drugih planetov ali pa galaksij, ne bodo več pobijali ter izrabljali stvari v svojo korist, samo zato "ker lahko".

Če bo svet v prihodnosti tako neverjeten in magičen in odličen kot je v risankah ter filmih, potem super, res super. Upam tudi, da bodo vse težave, problemi in neugodnosti popravljene, ampak saj že veste - nihče ni popoln.



Besedilo in risbe: Kiar Pislak, 9. a

ČEZ PLANKE ...

... na Hvar

Leta 2020 smo se poleti s starši odpravili na počitnice na otok Hvar. Z očetom sva preko računalnika že vnaprej rezervirala apartma. Čez en teden je bil dan odhoda. Že ob treh zjutraj smo bili vsi pokonci in ker smo že prejšnji dan vse spakirali, smo bili že ob štirih v avtu. Nato pa se je začela sedemurna vožnja. Prvega dela poti ni bilo tako težko prevoziti. Ko smo prispeli do Splita, smo se vkrcali na trajekt. Ko je trajekt izplul, je postalo zanimivo. Trajekt je bil moderno opremljen in je imel kar štiri nadstropja. Po dvourni vožnji smo pripluli na Hvar. Ko smo prispeli na otok, smo se z avtomobilom še eno uro vozili do vasice, kjer smo rezervirali apartma. Ko smo prispeli do apartmaja, smo bili zelo lačni, zato smo v bližnji pekarni kupili burek in se dobro najedli. Apartma je bil zelo lep, saj je bil blizu morja in je imel veliko teraso. Prebivali smo v vasici po imenu Milna.

Prvi dan

Ko smo se zbudili, smo se preoblekli in se pripravili, saj smo se odpravljali na plažo, ki je bila na drugem koncu otoka. Do tam smo se vozili dve uri in vožnja mi je bila res zanimiva. Peljali smo se skozi star tunel, ki ni bil osvetljen. Ker

ima moja mama klavstrofobijo, smo se kar nekaj časa obotavljali, preden smo zapeljali skozi. Ko smo prispeli na drugo stran, smo takoj opazili previsne stene, kjer so otroci skakali v vodo. Ker sem si želel tudi jaz skakati, smo se ustavili. Stene so bile visoke približno devet metrov. Nato smo se odpravili do plaže, kjer smo planirali preživeti cel dan. Ta dan sem s puško ujel velikega brancina, ki sva ga skupaj z bratom spekla in nato tudi pojedla.

Drugi dan

Zjutraj smo se odpravili do mestne plaže ter tam preživeli dopoldan. V bližnji restavraciji smo tudi pojedli kosilo. Naročil sem klapavice ter biftek z jajcem. Zvečer smo šli v mesto, kjer smo pojedli sladoled ter si ogledali znano katedralo. Videli smo tudi nekaj velikih jaht.

Tretji dan

Z družino smo se odpravili na znano plažo po imenu Dubovica, kjer smo spoznali slovensko družino in z njo preživeli dan. Ogledali smo si star vojaški bunker iz druge svetovne vojne, kjer smo lahko v rokah držali ostrostrelno puško ter poskušali streljati s pravo pištolo.

Naslednjega dne smo na poročilih slišali, da bo večina Hrvaške v karanteni in ker si tega nismo želeli, smo spakirali

in naslednje jutro smo že bili na trajektu za domov. Čeprav sem bil žalosten, da odhajamo, smo se dogovorili, da se bomo ustavili nekje v Sloveniji in tam preživeli konec tedna. Ko smo prispeli v Slovenijo, smo bili že vsi utrujeni od dolge vožnje, zato se nismo nikjer ustavili, ampak smo odšli domov.

Ogled Hvara priporočam vsem, saj je primeren za vse starosti. Priporočam tudi ogled tunela in bunkerja.

David Guzej, 9. a



Kaja Teani Čok, 9. b

... v London

Za prvomajske počitnice leta 2014 smo se z družino odpravili v London. Zjutraj smo vstali in šli na letališče v Trst. Leteli smo z letalsko družbo Ryanair. To je bilo zame prvič, da sem letel z letalom. Ko smo bili visoko nad oblaki, sem bil zelo navdušen. Oblaki so izgledali kot puh. V London smo prispeli pozno popoldne. Takrat se je naša angleška dogodivščina začela.

Za naslednje tri dni smo si zadali zelo zahteven načrt. Prvi dan smo odšli v naravoslovni muzej. Videli smo toliko dinozavrov, da smo bili vsi presenečeni. Imeli so tudi umetnega tiranozavra. Slišali in videli smo lahko, kako se je oglašal in premikal. Zanimiva je bila tudi soba, v kateri je bila simulacija potresa. Bilo je zelo zabavno, ko so se tla in luči tresla ter so stvari padale s polic. Tega pa res ne bi rad doživel doma. Imeli so tudi sobo z ogledali, ki so ti spremenila dele telesa (dolgi vrat, velik nos, »telebajskova« ušesa, podolgovat obraz). Po ogledu muzeja smo odšli do Buckinghamske palače. Na žalost ni bilo zastave, ki bi plapolala, kar je pomenilo, da kraljice ni bilo. Nad palačo smo bili zelo razočarani. Pričakovali smo veličastno zgradbo, nam pa se je zdel le

skromen dvorec. Dan smo zaključili s sprehodom v park St. Jamesa, kjer smo lahko hranili veвериčke in race.

Drugi dan smo odšli v živalski vrt. Tam smo videli veliko živali, ki jih še nikoli nismo. Najbolj smešni so bili flamingi, saj so stali samo na eni nogi. Videli smo tudi gromozanske galapaške želve. Tehtale so več kot sto kilogramov. Zelo strašljivi pa so bili veliki netopirji. Tam so imeli tudi varane. To so veliki dolgi kuščarji, ki nimajo plenilcev. Imeli so tudi odprt prostor z opicami. Lahko si se jih skoraj dotaknil, ampak je bilo na žalost prepovedano. Ogled živalskega vrta je bil zelo zanimiv in poučen. Po ogledu smo odšli v zelo znano ulico z imenom Camden. Tam so imeli hrano iz vsega sveta (kitajsko, tajsko, indijsko, afriško ...). Imeli so tudi lepe slike in kipe ter ostale umetnine. Najlepši je bil zmaj nad kitajsko restavracijo. Dan smo zaključili v italijanski restavraciji.

Zadnji dan smo si ogledali še letalski muzej. Tam je bilo veliko različnih vojaških letal in tudi iz različnih obdobj. To me ni toliko navdušilo, moj oče pa je bil zelo navdušen nad vsemi letali. Imeli so tudi letala, v katera si se lahko usedel in si predstavljal, kako pilotiraš-z bratom sva bila zelo navdušena. Za zaključek smo se pred odhodom še malo sprehodili po mestu.

Izlet v London zelo priporočam, saj si lahko ogledate veliko zanimivih stvari in zgradb. Lahko poskusite raznoliko hrano. Če bi lahko, bi v London odpotoval še enkrat.

Emanuel Kocjančič, 9. b

... v Barcelono

KATALONSKO MESTO

Pred približno enim letom smo se z družino odločili, da bomo nekaj dni preživel v Barceloni. Barcelona je drugo največje mesto Španije. Nahaja se na severni obali Sredozemskega morja. Zanj smo se odločili, saj smo si vedno želeli spoznati Španijo in njeno kulturo.

ŠPANSKA ARHITEKTURA

Prvo, kar smo si ogledali v Barceloni, je bil znameniti Park Guell. Zgrajen je bil leta 1914, po načrtu arhitekta Antonija Gaudija. Že na vhodu smo se prepričali, da gre za zelo barvit park. Najbolj zanimiv je osrednji del, kjer se nahaja varuh parka. To je kuščar, pokrit s koščki mozaika. Videli smo še eno Gaudijevo delo, Sagrado Familio. To je ogromna bazilika, sicer še

nedokončana. Opazovali smo jo le od daleč, saj nam je zanj manjkalo časa. Sprehodili smo se tudi po zelo znani ulici, dolgi dva kilometra. To je La Rambla. Na levi in desni strani ulice so razne stojnice, muzeji ter galerije. Edino, kar mi ni bilo všeč je to, da je polna ljudi in hrušča. Seveda pa sem najbolj uživala na stadionu Camp Nou. Velja za enega največjih, njegovi sedeži pa so klubskih barv. Žal mi je, da si nisem mogla ogledati tekme, saj si ne morem niti predstavljati, kakšen je šele, ko je na njem preko sto tisoč navijačev.

RAZNOLIKE ŽIVALI

V Barceloni smo spoznali tudi nekatere nove živali. Obiskali smo živalski vrt, ki je tako velik, da se ti zdi, da je obiskovalcev malo. V njem je preko 400 živalskih vrst. Na samem začetku smo lahko videli okostje kita. Videli smo tudi nekatere redke vrste, kot so lemurji, afriški sloni in arktični pingvini. Kot zanimivost lahko povem, da v tem živalskem vrtu prebiva edina albino gorila. Zanj imajo prav posebno mesto.

NASMEJANI ŠPANCİ

Španci veljajo za zelo odprte in nasmejane. Sama sem se lahko prepričala v to, saj so zelo gostoljubni in pripravljeni pomagati turistom.

ŠPANSKE TRADICIONALNE JEDI

Španske jedi so znane po tem, da so iz različnih mediteranskih sestavin. Tipična taka je jed paella. Sestavljena je iz različnega mesa, morskih sadežev ter riža. Moji družini je bila zelo všeč, saj obožujemo morske jedi. Poizkusili smo tudi tapase, ki jih lahko naročiš kot prilogo k pijači ali pa kot glavno jed. To so kruhki z različnimi sestavinami: šunka, česen, kuhana jajca, olive, sir. Meni so bili zelo všeč, saj sestavine lahko prilagodiš svojim željam. Za sladico smo običajno jedlivafle.

MOJA IZKUŠNJA

Moja izkušnja z Barcelono je zares dobra in upam, da jo bom imela še kdaj priložnost obiskati. Menim, da ti v tem mestu nikoli ne more biti dolgčas. Če ste ljubitelji umetnosti, vam priporočam ogled galerij. Kdor ima raje zgodovino, si

lahko ogleda muzeje. Za vse športne navdušence seveda ne morete, da ne



Lara Kea Čok, 6. a

bi obiskali Camp Noua. Tisti, ki se na pot odpravljate z otrokom, obiščite živalski vrt. Za vse, ki pa imate raje le sproščene sprehode, je Barcelona kot nalašč tudi za vas. Obvezno obiščite Park Guell in uživajte ob pogledu na to prelepo špansko mesto s tapasom v rokah, če ste seveda kulinarčni navdušenec.

Žana Bjelkić, 9. b

ŽIVLJENJE JE SOVRAŠTVO, VEČEN BOJ?

Življenje je sovraštvo, večen boj...

Smrt. Vsak bo enkrat umrl. Tvoji najbližji te bodo še zadnjič pozdravili preden greš v večen spanec. A nimajo vsi te možnosti, da te pozdravijo. Dragotin Kette je prihajal iz revne družine. Šolal se je v Ljubljani in iz tega razloga ni uspel priti na pogreb svojega očeta. Prav tako je bila revščina eden od razlogov, da ni uspel priti na pogreb. Revščina je dandanes že svetovni problem. Ljudje si ne morejo privoščiti že osnovnih dobrin kot sta voda in hrana. Dostop do pitne vode in hrane bi morala biti pravica ljudi in ne privilegij premožnejših. Ampak kdo bi v tem primeru priskrbel te dobrine?

Kot pravi Kette v svoji pesmi "Življenje je sovraštvo, večen boj", večno se moramo bojevati z resnico in lažmi, le da ugotovimo, da je na tem svetu vsak sam zase. Nihče nam ne bo olepšal življenja z rožicami in parfumčki. Trdno moramo garati za zaslužek, prenašati svoje lastne misli in se bojevati z bolečino, ki nam jo povzročijo besede drugih.

Iz pesmi Na očevem grobu lahko razberemo, kako je bilo Ketteju žal, da ni uspel priti na pogreb. Danes je to nekoliko drugače. Večina ljudi ima svoj avto, s katerim bi se lahko pripeljali na pogreb. Tisti, ki ga nimajo, pa se lahko pripeljejo z vlakom ali avtobusom. Lahko bi rekli, da prevoz ni več takšen problem, kot je bil nekoč. Ne glede na prevoz, Kette je moral ostati v šoli dokler je le lahko, saj mu je le-to mu plačal oče.

Občutki Ketteja, ko govori z očetom, so popolnoma razumljivi. Ne glede na to, da prihajam iz relativno premožne družine in se zavedam, koliko stvari mi je omogočenih, se lahko postavim v Kettejevo kožo. Na njegovem mestu bi bil jezen, razočaran sam nad sabo in pogovarjal bi se pasivno agresivno, le da bi mi bilo na koncu žal, ker sem se tako pogovarjal s svojim mrtvim očetom. Postal bi zamerljiv in osamljen, saj je v današnjih časih vedno težje najti osebe, ki se jim lahko zaupamo in nam bodo stale ob strani. Ampak zakaj morajo ljudje lagati, se pretvarjati in biti zahrbtni? Kaj imajo od tega?

Menim, da bi bil ta svet vsaj za polovico lažji, če bi bili vsi iskreni in bi premislili, preden naredijo nekaj nespametnega. Ena najslabših stvari, ki jo počnejo ljudje, je laganje. Ne morem si niti predstavljati, koliko laži in žalosti je Kette pretrpel, da je občutil vsa

nanizana čustva, ki so prisotna v pesmi. In zanimivo mi je, koliko čustev je lahko v taki kratki, štiri-kitični pesmi, kot je Na očevem grobu.

Pametno se mi zdi, da se Kette na koncu pesmi sprijazni z dejstvom, da je njegov oče umrl. Bil je vesel zanj, ker ni rabil več trpeti na tem svetu. Pove mu, da ga ljubi in s tem se konča pesem. Kateri bi bil boljši način za konec pesem, kot pa sprijaznjenje z dejstvi? Ne glede na to, ali so nam dejstva všeč ali ne, ne moremo jih spremeniti. Če se z njimi ne sprijaznimo, bomo le živeli v konstantni jezi in trošili bomo svojo energijo za negativne misli, namesto, da bi se pobrali na noge in nadaljevali z življenjem, kakor se le da pozitivno.

Nik Jenko, 9. b

Življenje je sovraštvo, večer boj ...

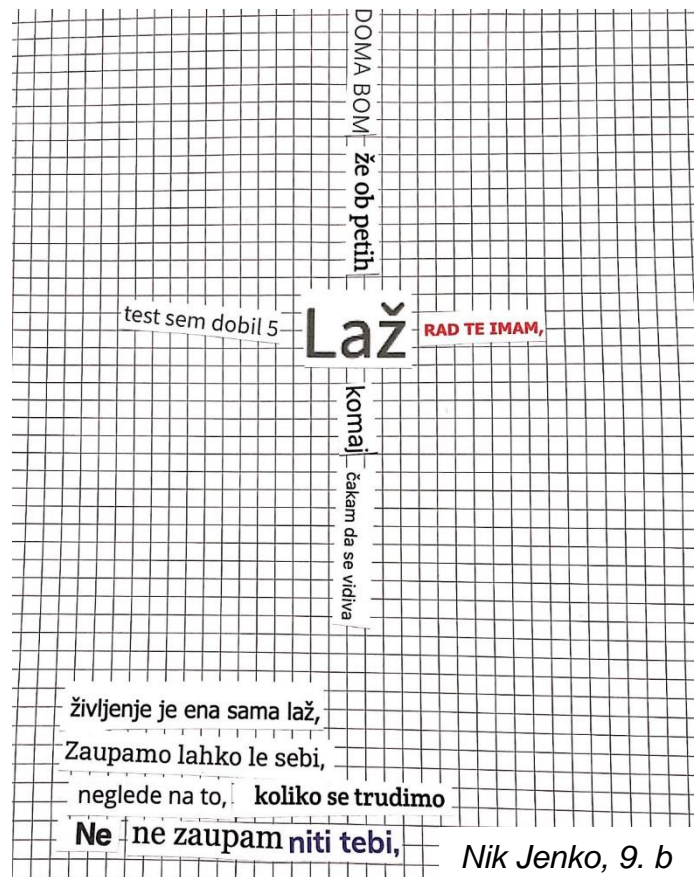
V življenju veliko trpimo, v njem je veliko sovraštva, boja in grenkobe. Včasih se nam zdi, kot da ravno mi trpimo najbolj na svetu, bolj kot kdorkoli drug. Zdi se nam, da ni druge rešitve kakor boj. V življenju moramo vsi pretrpeti nekaj svojega, vsi smo že vsaj izkusili sovraštvo. Lahko je sovraštvo do neke osebe ali stvari. Ko sovražimo, hkrati tudi trpimo. Sovraštvo ne prinaša nič dobrega.

Ljudje v sedanjih časih ne trpimo toliko kot so nekoč, ampak bolj sovražimo. Sedaj sovražimo druge večinoma zaradi brezveznih stvari, kot na primer, kdo ima boljši avto, telefon ali hišo. Nekoč pa se ljudje niso kar brez veze sovražili, sovražili

so se veliko manj, če pa so se, so se sovražili zaradi večjih stvari, na primer ubojstva ali kraje. Sedaj veliko manj trpimo, vojn ni, razmere so boljše, vse imamo na dosegu roke, vse je že avtomatizirano, olajšane so težke stvari. Nekoč so otroci tekali bos po snegu, vodo so morali it iskat do reke, zdravil ni bilo, umrljivost otrok je bila veliko večja, jedli so manj, saj ni bilo dovolj denarja za cele družine. Vsi ti problemi oziroma trpljenja niso še popolnoma povsod rešeni - v Afriki in Aziji je še veliko takih nerazvitih držav. Na eni strani so ljudje, ki imajo vsega v izobilju, na drugi strani pa so ljudje, ki nimajo nič za jesti. Ljudje se moramo res vprašati, ali se nam zdi to prav, da so nekje ljudje lačni, drugje pa se kopajo v denarju. Najti moramo rešitev, kako to spremeniti. Moramo se vprašati, kako je sploh do tega prišlo.

“Težkih problemov, s katerimi se ukvarjamo, ne moremo rešiti, če ostanemo na isti miselni ravni kot takrat, ko smo jih ustvarili.”, je nekoč dejal Albert Einstein.

Luka Mavc, 9. b



Na očevem grobu - razmišljanje

Pesem Dragotina Ketteja »Na očevem grobu« je izrazita žalostinka, izpoved o razočaranju in obupu nad življenjem. Pesnik, ki je izpovedovalec, nagovori grobarja, naj ga odpelje na očetov grob, ki je tudi kraj izpovedovanja. Sledi slika mladega pesnika, ki stoji pod železnim križem nad kamnitim grobom svojega očeta. Gre za mračno okolje, kjer je morda košček upanja le zelenje, ki obdaja grob.

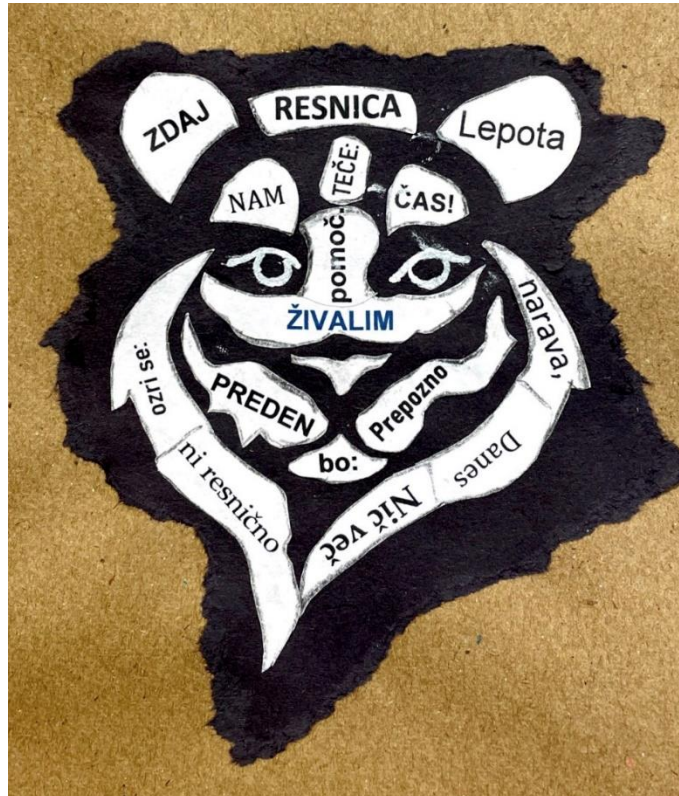
Okolje dogajanja in vtis, ki ga bralec dobi ob prvem stiku s pesmijo, navdaja s tesnobo, žalostjo pa morda tudi z nerazumevanjem izpovedi, kajti primerjava z današnjim časom je skorajda nemogoča. Živimo v času izobilja, ko nas učijo, kako pomembno je ugodje in dobro življenje, ne povedo pa, da je bilo včasih življenje boj za preživetje. In prav v takem času je pesnik živel. Sam se je prebijal skozi muke vsakdana, se spopadal z revščino in brezupom ter nazadnje omagal. Razočaran in bolan je pri rosnih 23 letih umrl.

Jedro pesmi je lirična izpoved razočaranega pesnika. Je nagovor mrtvemu očetu, ki je po pesnikovem razumevanju odrešen življenjskih težav, miren in brez skrbi. Ker je mrtev, ne trpi več in mu je dobro. Pesnik pa je sam, zapuščen in brez prijateljev ter se s težavo prebija skozi težko življenje. Nima ne ciljev ne pričakovanj in tudi sreče ne. Obupan nad življenjem zavida očetu, da je rešen življenjskih težav. Celo nekoliko jezen je nanj, saj mu je oče govoril o sreči, ki pa je pesnik ne najde. Sprašuje se, kaj sploh je sreča, o kateri mu je govoril oče in mu jo obljubljal. Čeprav jo vztrajno išče, je ni nikjer. Obupan nad življenjem pravi, da je sreča utvara, življenje pa sovraštvo in večni boj. Očetu še pove, da ga ima rad in da, čeprav je osamljen, ne želi, da se vrne. V uteho mu je, da mu lahko zaželi miren spanec.

Pesnik tako doživeto izriše sliko mladega pesnika ob grobu mrtvega očeta, da, ko to prebiram, kar zabolim. Še nikoli do sedaj nisem prebrala tako žalostne pesmi. Pesem me je globoko pretresla in me privedla do razmišljanja o tem, kaj si lahko ljudje želimo in kaj pričakujemo. Prvič se sprašujem, ali je res življenje sovraštvo in večni boj. Ali nam starši in učitelji ne govorijo drugače, tudi o smrti se ne govori, sploh pa si je ne želimo. Živimo v drugačnih časih kot so bili časi Dragotina Ketteja, zato nam je izpoved v prvem hipu težko razumljiva. Težko se vživimo v stisko pesnika, v težave, ki jih je izkusil in brezup. Vendar, če premislimo in povežemo vse, kar o dogajanju okoli sebe slišimo, so marsikje še danes, stiske in obup ljudi, podobni tistim, ki so jih doživljali

tedaj. Ljudi na robu življenja je tudi v današnjem času preveč. Stiske so kljub napredku velike, le okolje in vsebina sta drugačna. Marsikdo še vedno bje boj za obstanek, še vedno obstajajo nasilje, boj za prevlado, neenakost, revščina, pandemija in sovraštvo ter obup. Zato marsikdo še vedno obupan trdi, da je življenje sovraštvo in boj za obstanek. Prav to pa so besede, ki vsebino pesmi še danes naredijo zanimivo.

Vita Bele, 9. b



Kaja Teani Čok, 9. b

KAJ PA BI TI V PARADIŽU, BERAČ, SIN BERAČEV?

Sprašujem se, kaj je za nas paradiž, raj ali nebesa. Včasih rečemo, to je raj na Zemlji in mislimo na velik, pisan vrt. Lahko pa to povezujemo z veliko, razkošno hišo, zanimivo zabavo. Kaj bi bil pa paradiž za berača?

Berači so revni, brez doma, dohodka, hrane. Prosijo za živež. Lahko pa so berači tudi tisti, ki prosijo za toplino, ljubezen, spoštovanje. Za njih bi bil paradiž to, da bi se lahko umili, usedli v topel prostor za dobro obloženo mizo, da bi občutili, da so enakovredni drugim ljudem. Nebesa bi občutili, ko bi se dobro, brez občutka sramu, strahu naspali in se zjutraj zbudili v brezskrbno jutro.

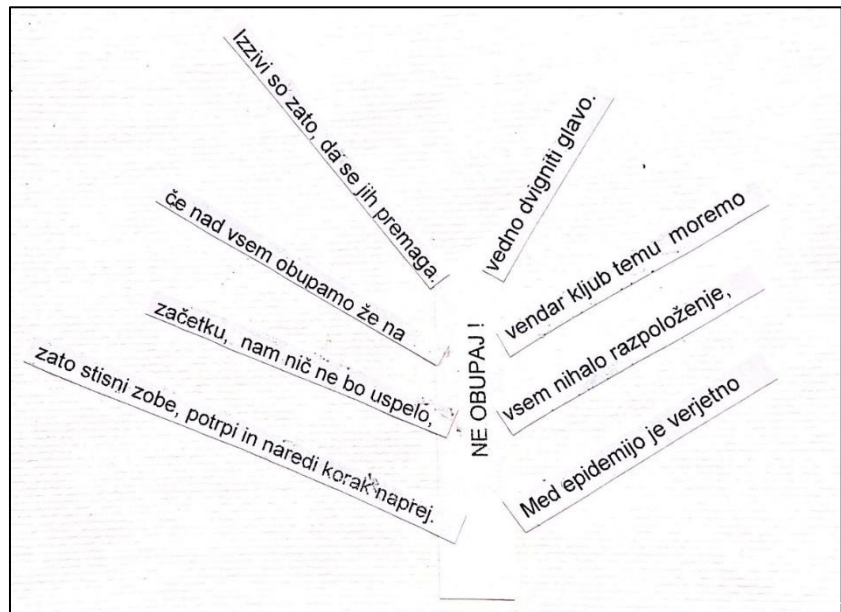
S paradižem in beraštvom se je soočil tudi Peter, književna oseba iz Cankarjeve črtice Bobi. Peter je bil reven deček. Doma so imeli komaj kaj za pod zob. Jedli so ostanke hrane ali pa za njih prosili po hišah. Petrov tovariš je bil Mihče. Odraščal je v bogati družini. Bil je razvajen in včasih prav hudoben. V šoli je bil slab učenec, zato si je za prijatelja izbral Petra, da mu je pisal naloge. Peter je popoldne pri njih malical, se z Mihčetom kdaj učil ali igral. Prenašal je vse njegove hudobije.

Menim, da tudi v današnjem času lahko srečamo tako Petra kot Mihčeta. Nekateri živijo v izobilju, imajo vse, kar si zaželi, drugi pa težka prebrodijo dan. Srečo imajo, da hodijo v šolo, kjer dobijo toplo malico in kosilo, doma pa jih čakata prazen hladilnik in mrzel dom. Vsak dan veliko hrane zavržemo in spomniti bi se morali na vse lačne. Okoli nas pa srečamo tudi Mihčete, ki se ne znajo obnašati, so nehvaležni in izkoriščajo druge za to, da pridejo do svojega cilja. Moje mnenje je, da to niso pravi prijatelji in takim ljudem bi se mogli izogniti. Prijatelj je tisti, ki ga spoznaš, ko si v stiski.

Mihče zagotovo ni bil Petrov najboljši prijatelj, saj ga je na predvečer velikega župnijskega praznika pustil na cedilu in obljubo o mastnem in slastnem bobu hitro pozabil. Na praznični dan se je Peter po maši odpravil h Mihčetu domov. Hiša, ki jo je vsak dan obiskoval, se mu je ta dan zdela gosposka, kot iz paradiža. Sam se je počutil majhnega in manjvrednega. Sram ga je bilo, da je v hišo vstopil kot berač, ki prosi tisto, kar mu je bilo obljubljeno. Ko je Mihče zagledal prijatelja, ga ni povabil k mizi. Peter je bil zanj dober le, ko je potreboval njegovo pomoč. Tedaj, ko je z družino sedel ob obloženi mizi, je bil zanj le revež, ki prosi hrano. Mihče je v Petrovo smer zalučal bob

in ta ga je hitro pobral, zavil v prtiček in se odpravil domov. Po poti se je od hudega zjokal. Zvečer je odšel lačen spat, saj je svoj bob dal najmlajši sestrici.

Menim, da bi bil za Petra paradiz to, da bi lahko z Mihčetom in njegovo družino sedel za mizo in z njimi kosil. Želel se je počutiti enakovrednega njim. Če je bil dober takrat, ko mu je pomagal pri nalogah, potem nanj ne bi smel pozabiti, ko je ponosno sedel z družino za mizo in obedoval.



Ana Knez, 9. b

Nihče se ne bi smel počutiti manjvrednega. Noben otrok ni kriv za to, če je lačen ali slabo oblečen. Človeka sploh ne smemo soditi po oblačilih. Moje mnenje je tudi, da če nekemu nekaj obljubiš, potem se moraš tega držati.

Zavedati se moramo, da smo vsi ljudje enakovredni, ne glede na videz, oblačila, status ali premoženje. Vsi bi mogli imeti enake možnosti. Znebiti bi se mogli občutka, da nekam ne spadamo. Nobenega ne smemo obsojati. Človeka je potrebno najprej spoznati in si nato ustvariti mnenje. Berač, ki ga vidimo v mestu, pod mostom ali pred trgovino prosi, ker ne pozna druge možnosti oziroma rešitve. Ne želi si našega usmiljenja, temveč to, da ga sprejmemo kot sebi enakega. Prav to si je želel tudi Peter, ko je vstopil v Mihčetovo hišo.

Rene Cerovac, 9. a

“Sanje so dovoljene, jutri je nov dan,” je znani slovenski politik tolažil narod ob osamosvojitvi Slovenije.

Strah, nezaupanje, prevaranost, krivičnost ... težko je opisati z eno besedo stanje človeškega duha ob takih in drugačnih dogodkih, situacijah.

Že ob rojstvu nam je zapisana usoda našega življenja. Naši najbližji nam v največji meri želijo le najboljše, tudi če se včasih tako ne izide. In ko odrastemo, spoznamo, da je za nekatere svet krivičen, nepošten, nekateri pa gredo skozi življenje lahkotno, ležerno. Včasih se lahko vprašamo, kakšna pa je cena za lahkotno, ležerno oziroma bogato življenje. Ali so ti ljudje srečni? Ali so zadovoljni sami s seboj? Ali lahko materialne dobrine nadomestijo čisto dušo, mir in spokojnost? Ne vemo in tega ne moremo občutiti. Na nasprotnem bregu pa se sprašujejo oziroma čudijo tisti, ki vsega tega nimajo in nikoli ne bodo imeli. Ali so sami krivi, da živijo v bedi in revščini? Ali bi bili lahko srečni ob vseh dobrinah, ki jih nudi pokvarjeni svet? Življenje je en sam boj, boj proti zlemu in boj za osebno zmago. Tudi če kdaj na lastno škodo prizadet, oškodovan, si lahko zelo srečen, da pomagaš sorodniku, prijatelju. Ta čustva te izpopolnijo in osrečijo. Seveda si vsak želi le najboljše zase, da bi imel čudovito življenje. Vendar vsem to ni naklonjeno. Pomembno pa je, da ne obupamo, se ne predamo in s pozitivno energijo iščemo rešitve za boljše življenje, za nov list v življenju, ki ga bomo napolnili s spomini, dogodki. Najlepše bi bilo, da bi vsi imeli vsega ravno dovolj. V današnjem svetu so na žalost najbolj pomembne materialne dobrine in bogastvo, ki ga podedujemo ali ustvarimo. Vse več ljudi se tudi zaveda, da postajajo v tem času naše največje bogastvo prav zdravje, sreča, zadovoljstvo. Seveda se to prepleta z materialnimi dobrinami in če bi lahko oboje združili v zaokroženo celoto, bi bili prav vsi lahko srečni.

Pomislimo na Petra, ki se je boril s takšnimi ali drugačnimi mislimi. Želel je osrečiti družino, pa čeprav se je z dejanji ponižal, osramotil. Srečen, da je lahko sestri prinesel sladek bob, sam pa ostal lačen in žejen, vendar optimističen, da bo nekoč boljše.

Prav vsi se srečujemo z vzponi in padci, pa naj si bomo berači ali bogataši. Vsi imamo dobre in slabe dneve in vsi si zase želimo le najboljše. Kako bomo ali smo do nekih spoznanj v življenju prišli, pa je uganka, ki nima pravega odgovora.

Žana Agapito, 9. a

Enkrat, da ne napišem nekoč, ker to ni še tako dolgo nazaj ... nekaj let nazaj, mogoče tri desetletja. Moja mama mi včasih pripoveduje zgodbe svojega otroštva, kako so se igrali, kaj so počeli, kaj so jedli in pili, kako so preživljali svoj prosti čas. Seveda, bilo je vse drugače, ni bilo prenosnih telefonov, ni bilo računalnikov, niti CD-jev niso imeli ... in ravno tako so odrasli, kot bomo tudi mi. Nekaj pa je tudi takrat obstajalo, tako kot danes, tako kot bo obstajalo vedno še desetletja in stoletja naprej. Obstajalo je namreč to, da nekdo ima nekaj več, nekdo ima nekaj manj, nekdo pa nima ne enega ne drugega. To so lahko materialne dobrine, lahko je hrana, oblačila ... karkoli.

Mama mi je povedala zgodbo o soku, soku za mešat z vodo. Doma so bili trije otroci, moja mama in dve sestri, moja nona in nono. Ničesar jim ni manjkalo, imeli so hrano, oblečeni so bili, imeli so streho nad glavo in njive, kjer so si pridelali hrano, nekaj živali, nono je bil čebelar ... tako so lahko normalno živeli. Niso pa imeli novega avta, nove hiše, dragih oblačil, niso odhajali na dopuste, niso znali smučati, nikoli niso jedli pice v piceriji, lizali sladoleda v slaščičarni. Nekateri pa so imeli to možnost. No, pa da se vrnemo k soku za mešat z vodo. Otroci so se igrali na dvorišču, enkrat pri enem, drugič pri drugemu. Pri moji mami doma je nona vedno pripravila sok zmešan z vodo, in to so otroci pili, vsi, ki so bili na njihovem dvorišču. Kadar pa so se igrali pri sosedovih, pa so imeli na mizi oranžado ali celo kokakolo. Seveda je bilo to nekaj najboljšega, bolj ko si pil, bolj si bil žejen ... in s tem so se nalivali celo popoldne. In naslednji dan so spet pili nonin sok, in tako vse dni ... en dan sok, naslednjič oranžado.

Nekega dne, bil je vroč poletni dan, so se igrali pri moji mami na dvorišču, v senci. Sosedovo dekle je teklo domov in se čez čas vrnilo nazaj, rekoč, da je bila žejna. Čez čas so se otroci odpravili na sosedovo dvorišče in seveda so bili žejni. Ko je moja mama želela pit oranžado, ki je bila na mizi, ji je deklica nalila kozarec vode in dejala : »Tu imaš vodo, ti pri nas ne boš več pila oranžade, ker pri tebi doma dobim vedno samo vodo ali sok. Drugič si prinesi s seboj za pit.« Mamo je bilo sram. Ni vedela, ali naj pobegne domov ali naj se zjoče. To je bilo zanjo tako sramotno, da ni nikoli več nikjer pila pijače, vedno je tekla domov, tudi ko je bila lačna.

O tem velikokrat razmišlja, še danes. Jaz pa si mislim, da sploh ni pomembno, kdo si in od kod prihajaš, kaj imaš in kako izgledaš. Pomembno je, kaj nosiš v srcu. Ni vse v denarju in premoženju, pa naj bo to dražji ali cenejši telefon, nove ali stare hlače, Nike ali ne Nike superge. Časi so drugačni kot nekoč ali pa pred leti, v bistvu pa so vedno

enaki ... kot takrat. Med seboj se moramo spoštovati, biti moramo strpni do sebe in drugih, razumeti stiske drugih, ker samo tako bomo v življenju lahko sprejemali vse in vsakogar okoli nas.

Zgodba o Petru bi bila lahko zgodba današnjih časov. Samo sprejeti in razumeti jo moramo s srcem.

Bernard Strmčnik, 9. a

ENGLISH CORNER

CLASSROOM VS. DISTANCE EDUCATION

My experience with learning during Covid -19 was horrible; I couldn't focus on one thing because there were more things to distract me like my phone, television, constant tiredness ... It was also hard because when we can work with teachers alive, we can be more focused on the topic.

One of the disadvantages of the distance learning is that there is a comfortable couch or bed next to you. But you have to sit on your chair all day and ruin your eyes working with the computer. Sometimes we might get a headache and sore eyes. It is also a disadvantage that it is necessary to send our work to the teachers but I forgot to do that very often.

For me the best advantage of distance learning is that you can sleep a lot in the morning because it's just so good to sleep more. And you can also be on your mobile all the time.

In my opinion it would be the best to combine classroom and distance learning. This idea has already happened in some secondary schools.

Filip Zucca, grade 9. a

While in the quarantine of Covid-19 I had online classes. It was great for the most parts but it had many downsides. Because there weren't any teachers that would make me do my homework, I usually didn't do it. There were many online meetings; at most of them I was bored. I really loved the online Italian meeting. Then we could have fun, play games and talk with the teacher. During other online classes we had to write a lot.

I didn't like quarantine because it was harder to learn and understand so many topics. Beside that I didn't like it because there was more writing and homework for us. I disagreed with the way some teachers graded students as it seemed unfair to grade someone when all you can see is the student's face.

I think in future things will not go as planned. I think it will be really hard having lessons alternately – one week classroom education, the other week distance education. When students have to stay at home for a week and then one at school, parents might complain about learning location every week. Somebody needs to look after

younger students while their parents work. The frequency of getting grades might be focused only on the time when the students will be at school.

I didn't enjoy the quarantine but some other people did. Some students liked the quarantine because they would do all their work in two hours and have the rest of the day free.

Kiar Pislak, grade 9. a

I really liked distance education. It gave the option to be in my comfortable clothes all day and I could wake up a few minutes before the lesson started. Thankfully I have a good computer which I used for school, but my internet connection is not stable. That caused me some problems.

During face-to-face school it is much easier to communicate with the teacher. I can just raise my hand and ask something. I also learn more just by listening and taking notes.

My favourite thing about distance education is being able to have my own schedule. I could choose when to take notes as long as they were taken by the end of the day. For me it was much easier to stay focused and energetic the entire day, because I have social

anxiety. At home there are not as many people as there are in a classroom which helps me stay relaxed.

I think in the future there should be two types of schools. Children and their parents should be able to choose whether the child will be taught online or face-to-face.

Nik Jenko, grade 9. b

During the Covid-19 lockdown I learned a lot about nature and different programmes. At first I thought it would be easy and fun during the lockdown. After some time I realised I was wrong. To me it seemed that the day would never end and I felt there was no escape from all the work I got. I had to study more because I missed my teachers' explanations. I was often tired and barely had some free time. I was happy when we were allowed to get back to school.

During the lockdown I was not happy with all the work we had. Anyway, it was nice to be able to spend more time with my pets. We could learn more outdoors and do some experiments in nature. At school we usually don't have time for that. I recommend to school authorities that students should be able to study

more outdoors. It is good for your health, you can do some exercises on the way. I suggest there should be no homework after online classes.

Kaja Teani Čok, grade 9. b

HOROSCOPE

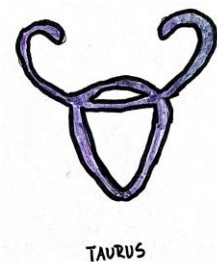
ARIES



At the beginning of this week you'll feel very sad, like something was missing. But don't worry; you'll meet your soulmate at the end of the week. From then on you'll never feel like something is missing in your life.

*Timotej Davidović,
grade 7. b*

TAURUS



You will buy a big tractor.

*Erik Kastelic and Peter Pohlen,
grade 7. A*

GEMINI



You will have a hard time as a child, but you will never give up, you'll succeed in your life. You'll be a great movie star. You'll live somewhere in Europe. You'll have

one child. You'll be rich and have a lot of friends.

*Anže Ajdnik and Enej Perič,
grade 7. a*

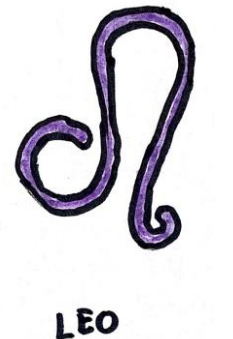
CANCER



This week will be hard for you. At the beginning of the week you'll be very sad because of an event. It will get better throughout the year. You will likely get married at the age of 28. You will have two kids. You'll drive a nice car.

*Tomaž Burić and Patrik Košanc,
grade 7. A*

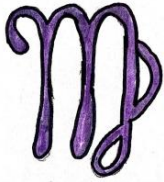
LEO



You'll fail all your exams. You'll probably feel sad but don't worry; you'll get an exciting job. In the future you'll go clubbing with your friends and you'll fall in love. Then you'll get married and have more than two kids.

*Nija Pečar Rodica and a classmate,
grade 7. b*

VIRGO



virgo

You will be very skinny and you won't have to worry about your weight. You won't be strong but you will be smart. You

will like to wear crocks and you will eat at McDonald's for the rest of your life.

*Žan Loredan and Enej Rustja,
grade 7. a*

LIBRA



LIBRA

At the end of the week you will fail the most important exam in your life. Anyway you will have

a great job. You'll meet the love of your life. You will travel to Italy. You'll have a big and great family.

You will be happy.

*Nina Stojić and Rebeka Žudić,
grade 7. A*

SCORPIO



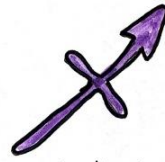
Scorpio

You'll fail your exams but don't worry. You'll fall in love with a beautiful girl/handsome boy.

You'll get married and have one child. You'll travel a lot.

*Mia Butić and Doroteja Matić,
grade 7. b*

SAGITTARIUS



sagittarius

You will like winter and hate summer. Your friends will always be happy when they will be

around you. Your crush will be in love with you.

*Emi Hrvatina and Eulona Shala,
grade 7.a*

CAPRICORN



Capricornus

You'll get married. You won't win the lottery and you'll cry. You'll get a scary phone call; your

wife will start screaming. Your doctor will call you about something bad. You will die on a plane.

Jakob Kodrič and Lan Perič, grade 7. b

AQUARIUS



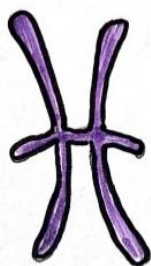
Aquarius

You'll become a bus driver. You won't like your job. You won't be

rich. You'll be funny and your friends will love you. You'll live in France.

*Julijana Gustinčič and Noemi Sellan,
grade 7. A*

PISCES



Pisces

You will become a businessman. You will live in a city. You will have one child and a lot of friends. You will be athletic.

Rok Marinkovič, grade 7. a

Illustrations: Emi Hrvatin, grade 7. a

Looking into the future: JOB

I'm interested in going to university but I'm not sure which one. I want to be an architect for interiors. I probably won't be able to leave my family and go studying abroad. If that doesn't work out, I'll probably look for a job in an office. What matters is that I want to find a job I will enjoy even if the money won't be great.

Zoja Žnidaršič, grade 8. B

I'm not interested in going to university. I think I won't work in an office. I want to work outdoors as a police officer. The money might be great and I will enjoy my work. And one day I might be able to become a boss of a police station.

Roko Brkljača, grade 8. B

I think I will be able to do an ICT course. I love working with computers. I'll probably look for a job as a computer programmer. I'll enjoy my work; I'd like to run my own business.

Jernej Rakar, grade 8. B

When I leave the high school, I'll probably go to the Faculty of social work. I'll get a job indoors and I might

like to work with people, too; help them and talk to them about their past. I want to be a social worker. One day I will help people with their difficult past in a safe house. I think I'll enjoy this work.

Mia Rupnik, grade 8. B

I'm interested into programming applications or programmes that could help people. I'll probably work from home with my own computer. I'll probably also look if I might be able to work for someone so I could get more money from my job. I'll probably look on internet for few jobs. Money might be a little in a loss at the start but it will get better and I'll enjoy my job. I might be able to run my own company.

Svit Logonder, grade 8. B

I'm interested in sport. I want to move around all the time so I'm probably not going to be an office worker or anything similar. After primary school I will sign up into sports high school in Ljubljana or Koper. I like working with other people, especially kids and old people so I would enjoy working at hospital or at a private clinic. I'll probably look for a job as a physiotherapist. As a lot of people

need that kind of medical help in these days, I might be able to help people with their problems and injured athletes so they would be able to go on with their careers. The money might be good so that's just another plus.

Tadeja Udovič Kovačič, grade 8. B

I'm looking forward to going to University and studying something about engines and mechanics. I am interested in working at port where my dad has been working for 26 years and my grandparents used to work there for a long time. Anyway, my biggest dream is definitely to be a Formula one driver or a sport commentator.

Rudi Božič, grade 8. B

Looking into the future: HOME

I want to move into an already made house. I want it is not more than 5 km away from my job. I wish I had a modern house with a big garage, not more than 10 minutes bike ride away from an ocean. If I had enough money, I'd on an island in the Adriatic Sea.

Rudi Božič, grade 8. B

One day I'll get a small apartment; I will decorate and harmonize it myself so that it would feel like a real home. I really want to live somewhere in Slovenia because I think it is really a beautiful country. I've always wanted to have a cat or any other pet but in this case I will not be able to travel a lot. I don't think that it will be easy for me to live on my own but I definitely can't wait to try it out.

Tadeja Udovič Kovačič, grade 8. B

I really want to live alone. I guess I won't be able to have my own house, I'll probably live in an apartment. Anyway, I dream one day I will have my own house.

Svit Logonder, grade 8. B

I really want to be independent so I might live in a house alone and I will get a dog. Probably I'll live in Italy or I will stay in my town. I want a house near the sea.

Mia Rupnik, grade 8. B

One day I'll have a little flat and live on my own. I don't think I will move from this town. It's nice and I'd like to stay near my family.

Jernej Rakar, grade 8. B

At first I'll probably live in an apartment not far away from my family. Later, I think, I will build a house and live there with my family.

Zoja Žnidaršič, grade 8. b

I really want to live in my own house. I think I will move far away from my country, I want to live in a bigger country.

Roko Brkljača, grade 8. B

BRSTIČI – literarno glasilo Osnovne
šole Oskarja Kovačiča Škofije

Zbrali, uredili in oblikovali: Grlica
Vesna, Jurinčič Ina, Mikuš Aljaž

Škofije, junij 2021